

55. évfolyam, 1. szám
2026. I. negyedév

Zalaerdő

A ZALAERDŐ ZRT. DOLGOZÓINAK LAPJA

Berobbant!

FOTÓ: FÜLÖP VERONIKA

VÁRTUK A NAPSÜTÉST, A VIRÁGZÁST...

4

MINTAPROGRAM

Erdőtelepítés Ligetfalván és Gelsén

8

VISSZATEKINTŐ

Tizenhat év után
Rosta Gyula vezérigazgató elkészön

10

SZÁLLÁS- FEJLESZTÉS

Korszerűbb,
energiahatékonyabb
falak között

Keresleti fapiac, **szűkülő** szállítási lehetőségek

A Zalaerdő Zrt. 2026. január 7-re fahasználati és kereskedelmi értekezletet hívott össze, amelyet – kivételesen, a télies időjárási viszonyok miatt – online formában tartottunk meg.

Az osztály munkatársai tájékoztatták a résztvevőket arról, hogy az elvégzett fakitermelésekről a tárgyévét követő év január 31-ig – a hatályos jogszabályoknak megfelelően – bejelentést kell tenni az erdészeti hatóság felé, melyet az Erdészeti Szakmai Rendszerben kell elkészíteni. Felhívtuk a kollégák figyelmét az adat-szolgáltatás elkészítésének módjára és az adatok megfelelőségének ellenőrzésére.

Szó esett arról is, hogy a fakitermelési technológiák változása miatt a Zalaerdő Zrt. fatermékei új választékokkal bővültek. Ennek megfelelően frissítettük a társaság „Fakitermelési általános technológiai utasítását”, kiegészítve azt az új termelhető választékokkal és azok számbavételezési módjával. Ugyanakkor kiveztük azokat a választékokat, amelyek termelése a korábbi évek értékesítési tapasztalatai alapján nem indokolt.

Elhangzott továbbá, hogy a 2026. évi faanyagforgalmi terv elkészítése alapvető fontosságú a társaság üzleti tervének szempontjából. A szükséges alapadatok 2025 végére rendelkezésre álltak, és a tervezéshez használt táblázatot is aktualizáltuk az új választékok figyelembevételével.

Az EUDR (Európai Unió Erdőirtás-mentes Termékek Rendelete) bevezetése kapcsán szó esett a saját üzemeltetésű fakitermelő gépek (forwarderek, harvesterok) teljesítményének egységes nyilvántartásáról, az elektronikus úton kiállított szállítójegyek ellenőrzéséről, továbbá az Erdészeti Szakmai Rendszer teljesítmény-

igazolási moduljának tesztüzembe állításáról és az egyes hatósági bejelentések térképi mellékleteinek elkészítéséről.

Fakereskedelmi oldalról röviden áttekintettük és kiértékeljük a 2025-ös évben elvégzett feladatokat, és tájékoztatást adtunk az erdészeteknek a faanyagforgalmi tervek megvalósulásáról.

Részletesen elemeztük a fapiac helyzetét fafajonként és értéksorrend szerint, külön figyelmet fordítva az egyes választékcsoportokra.

Tájékoztattuk a résztvevőket a 2025/26-os évi kereskedelmi megállapodások aktuális helyzetéről és az áremelések mértékéről, valamint az új kereskedelmi lehetőségekről.

Kitértünk a faanyag szállítmányozása körül kialakult nehézségekre, az útdíjak változására és a közúti árufuvarozás díjainak emelkedésére. A vasúti teherfuvarozás esetében a 2025-ös év folyamán megszüntetett egyes kocsitámogatás, valamint a vasúttársaság által bevezetett áruforgalmi korlátozás teljesen átrajzolta a szállítási lehetőségeinket. A társaság által használt hét vasúti rakodónk közül ötre vonatkozik az áruforgalmi korlátozás, így ezeken a vonalakon vasúti forgalom csak erősen korlátozottan és jelentős díjemeléssel (jellemzően 2–3-szoros) mellett lehetséges.

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy a piaci lehetőségeink jelenleg adottak, és ennek megfelelően meglehetősen jó hangulatú piacon tudjuk a termékeinket értékesíteni. Kielégítő kereslet mutatkozik minden termékünkre, de a logisztikai nehézségek miatt a faanyag piacra juttatása bizonytalan, főleg a vasúti teherfuvarozás szemszögéből.

Millei Dániel fahasználati előadó

Trojkó Péter fahasználati és kereskedelmi osztályvezető

FOTÓ: FILÁK ATTILA

SIKERES IDŐSZAK A Minden vála

A Nagykanizsai Erdészet gazdálkodásában a tölgy kiemelt helyet foglal el, mivel az elmúlt öt év átlagát tekintve a fahasználati ágazat árbevételének 50 százaléka ezen fafajcsoport termékeinek értékesítéséből származik.

2025 utolsó harmadévére 1400 m³ tölgy lemezipari és fűrészipari alapanyagok értékesítését terveztük, amelynek megoszlása a következő volt: késelési rönk 60 m³, dongarönk 80 m³, fűrészrönk 910 m³, fagyártmányfa 300 m³, kivágás 50 m³. Az ősznek a rönkkihozatal tekintve kényelmes helyzetben futottunk neki, hiszen az egész évre tervezett 6745 m³ rönkféleséggel szemben nyár végéig összesen 7853 m³-t (késelési rönk 377 m³,

FOTÓ: TROJKÓ PÉTER

Markó Zsolt, a Budai Wood Kft. munkatársa rönkvétel közben

TÖLGY JEGYÉBEN: sztéokra keresleti piac

dongarönk 481 m³, fűrészrönk 5955 m³, fagyártmányfa 955 m³, kivágás 85 m³) értékesítettünk. Ez a teljesítés a rendkívül magas, mintegy 5000 m³-es év eleji nyitókészletnek, több partnerünk fokozott vásárlási kedvének és a központi kollégák segítségének köszönhető. A vevőinkkel szembeni kötelezettségeinket gyakorlatilag az őszi szezon elejére teljesítettük, illetve minden partnerünknek volt lehetősége megvásárolni a felajánlott faanyagot. Néhány kivételtől eltekintve éltek is a lehetőséggel.

Az éves terv nyár végi teljesítése és az árbevételi elvárás lehetővé tette, hogy az utolsó harmadban kevesebb, mintegy 1015 m³ tölgy rönkféleséget értékesítsünk (késelési rönk 55 m³, dongarönk 158 m³, fűrészrönk 698 m³, fagyártmányfa 88 m³, kivágás 16 m³), és a termelések ütemezett végrehajtásával egy, a tervezettnél maga-

sabb készlettel zárjuk az évet. Ennek eredményeképpen az említett választékokból 2800 m³-es nyitókészlettel tudtuk kezdeni az idei évet. Sajnos ennek egy része a csapadékos év végi időjárás miatt tő mellett volt. A rakodói készletből és a Bajcsa környéki homokon lévő termelésekből azonban meg tudtuk kezdeni az értékesítést a havas január kedvezőtlen útviszonyainak ellenére is. Ez év első harmadára a faanyagforgalmi tervünkben 4647 m³ tölgy rönkféleség szerepel, amelynek értékesítését a megszokott módon, értéksorrend szerint, a fagyártmányfát a fűrészrönkkel egybeterítve végezzük.

Az elmúlt évek gyakorlata alapján a tölgy fűrészrönk egy részét liciteken értékesítettük. Jellemzően magasabb minőségű rönköket hirdettünk meg licitre a késelési- és dongarönkvételeket követően. Ez 2025 őszén és 2026 tavaszán

összesen 210 m³ volt, és több mint 17 millió forint többletárbevételt hozott a megállapított védőárakból számított értékhez képest.

Tölgyből a sarangolt választékok értékesítése legnagyobb mértékben (80–90 százalék) Olaszország felé történik, előre ütemezve, irányvonatok összeállításával. Ez komoly megpróbáltatás elé állítja az erdészet szállítási kapacitását, hisz a rakodási költségek csökkentése érdekében a lehető legtöbb vagont tő mellől egy mozgatással rakjuk meg, ami esetenként 15–25 vagont jelent két nap alatt. A tavalyi év őszén 4300 m³ faanyagot adtunk fel így, idén tavaszra a tervezett mennyiség 5000 m³.

Az idei év első harmadára tervezett értékesítési mennyiségek megvalósulására jó esély mutatkozik, mivel minden választékra keresleti piac tapasztalható. Az értékesítéseket a Fahasználati és Kereskedelmi Osztály kollégáival együtt igyekszünk úgy végezni, hogy a partnereinkkel kötött szerződésben lévő mennyiségek teljesítése mellett az eredményünk a lehető legmagasabb legyen.

Filák Attila

fahasználati ágazatvezető,
erdészeti igazgató-helyettes

FOTÓ: VERMES TIBOR/AM

Dr. Nagy István miniszter Pro Silva Hungariae díjat adományozott dr. Páll Miklós, a Zalaerdő Zrt. nyugalmazott ellenőrzési osztályvezetője részére a fenntartható erdő- és vadgazdálkodás érdekében végzett gazdálkodói, szakigazgatási, szakértői és oktatói munkájáért az Erdők nemzetközi napjának alkalmából. A kitüntetést Zambó Péter erdőkért és földügyekért felelős államtitkár adta át. Gratulálunk!

Erdőtelepítés Ligetfalván és Gelsén

Folytatódtak a munkálatok az Országfásítási Mintaprogram keretén belül telepített mintafásításokban és „Újszülöttek erdeiben”. Az érintett erdőrészekben elvégezték a szükséges ápolásokat és kerítés-karbantartásokat. Az előző évek aszályos időszakai miatt a csemeték pótlására is szükség volt, aminek során elsősorban a társaság által megtermelt tölgy-, bükk-, hegyjuhar- és vadgyümölcs-csemetéket használták fel. Belsőárdon (8 E, F, G, H erdőrészletek) a cserjés erdőszegély (kókény), valamint a ritka őshonos elegyfaj (kislevelű hárs) elültetése 2025 tavaszán valósult meg összesen több mint hétezer csemete felhasználásával. A 2025. évi műszaki átvételek során a Vasboldogasszony 2P erdőrészletet a megfelelő mennyiségű és növekedésű akáccsemeték megléte alapján befejezettként vette át az erdészeti hatóság.

Új erdő létesül Ligetfalva és Gelse község határában is közel hat, illetve öt hektáron, amelyek előkészítési munkálatai (határki-tűzés, talajmintavétel, erdőtelepítési kivitelezési terv elkészítése, a terület letakarítása) 2025-ben zajlottak. A Mintafásítás VII. keretén belül megvalósuló telepítésekről 2026. március 25-én sajtótájékoztatót tartottak Gelsén. Kreiner Roland termelési igazgató elmondta, hogy a Ligetfalva 4I erdőrész-

letben létrehozott „Újszülöttek erdeje” a 2020-ban indult Klíma- és Természetvédelmi Akcióterv része, amelynek keretében minden újszülött után legalább 10 facsemetét ültetnek az állami erdőgazdaságok. A hazai egyéb kemény lombos célállományú erdőtelepítésben – amelyben hegyi juhar a főfaj, kocsánytalan tölgy az elegyfaj – összesen közel negyvenezer csemetét ültettek el. A Gelse 2X erdőrészletben megva-

lósított mintafásításban szintén hazai egyéb kemény lombos a célállomány, mintafásításokban csertölgy a főfaj, fehérenyár az elegyfaj. Az erdősítésben összesen több mint harmincezer csemetét ültettek el. Mindkét telepítés első kivitele során el kellett ültetni a ritka őshonos elegyfajokat (vadkörte, vadalma és madárcseresznye), valamint a cserjés erdőszegélyt (kókény) is. A sajtótájékoztatón jelen volt Mocz András erdőkért felelős helyettes államtitkár és a térség országgyűlési képviselője, Nagy Bálint közlekedésért felelős államtitkár is. Mocz András elmondta, hogy az elmúlt hat évben az Országfásítási Mintaprogram keretében a résztvevők eddig csaknem 200 millió facsemetét ültettek el, hozzájárulva ezzel hazánk erdőterületének növeléséhez. Hangsúlyozta, hogy az erdők kiemelt szerepet játszanak a klímaváltozás elleni küzdelemben, és egyben a jövő egyik legfontosabb biztosítékát jelentik.

Fűrné Kinsztler Anita
környezetvédelmi előadó

IN MEMORIAM VÍZVÁRI OTTÓ (1973–2026)

Március 26-án indultak el a körtelefonok: meghalt Csülök. Meghalt Vízvári Ottó okleveles erdőmérnök, egykori kollégánk; a Bajcsai majd a Nagykanizsai Erdészet korábbi erdőművelési műszaki vezetője.

Vízvári Ottó 1973-ban született Zalaegersze-gen. Pakodon nőtt fel. Saját bevallása szerint Széchenyi Zsigmond vadásztörténeteinek olvasása közben döntötte el, hogy az erdő az a helyszín, ahol a későbbiekben dolgozni szeretne. Így egyenes út vezetett a soproni Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolába, majd az Erdészeti és Faipari Egyetemre. Erdőmérnöki diplomáját 1997-ben szerezte meg, utána hazatérve a Zalaegerszegi Erdészethoz erdőmérnök-gyakornokként állt munkába. 1998 novemberétől már kinevezett erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott a Bajcsai Erdészethoz, majd – szervezeti változások után – 2004. január 1-jétől a Nagykanizsai Erdészethoz. Közben másoddiplomás képzésen, 2000-ben erdőszeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet is szerzett. A közfoglalkoztatottak erdőszeti alkalmazásában szakmai oktatói tevékenységet is végzett, az oktatott munkások közül többen is az erdőgazdálkodásban találták meg boldogulásukat. Pályája 2019-ben váratlan fordulatot vett; a Vértesserdő Zrt.-nél folytatta erdőmérnöki hivatását. Kezdetben erdőtervezési előadóként, később – haláláig – természetvédelmi és erdőtervezési előadóként dolgozott.

Vízvári Ottó felelős vezetőként a Zalaerdőnél rögtön a mély vízbe került; a leginkább sokszínű és a leginkább problémás erdőművelési helyszínre: a Nagykanizsai Erdészet területére. A göcseji agyagos bükk-táj, a löszös kelet-zalai dombvidék, a savanyú somogyi homok és a meszes kanizsai homok régiójába. A

nagy területen, számtalan helyszínen lévő erdőfelújítási feladatokat nagyon gyorsan fejben rendszerezte, és rangsorolta, hogy mi mekkora törődést kíván. Évszázados megoldatlan probléma volt a homoki tölgyesek véghasználatai után fellépő cserebogár-pajoros károsítás, amely okán már csak csökkent értékű (hazai nyáras és erdefenyves) felújítások váltak kivitelezhetővé. Vízvári Ottó és Babics István egy teljesen új technológiát dolgozott ki arra, hogy a pajorveszélyes területen a tölgyesek után újból tölgyeseket tudjanak felújítani – ezzel országos jelentőségű innovációt tettek le az asztalra, és ez a technológia máig a Zalaerdő erdőfelújításának része. Az erdőszeti növényvédelmi ismereteknek köszönhetően sikeres módszereket kísérleteztek ki a bálványfa és az akác visszaszorítása terén is, amely módszerek ma szintén a Zalaerdő mindennapi munkáinak részei. Ottóval szinte nem lehetett nem az erdőszeti hivatásról beszélgetni. A hivatás szeretete és a barátság szent volt Számára. Akár a nagyradai hegyen, akár a Madarasi-Hargitán elegyedett szóba teljesen ismeretlen emberekkel, pillanatok alatt szót értett mindenkivel.

Vízvári Ottó alias Csülök. A soproni „kereszttségben” a Csülök nevet kapta, Rejtő Jenő hőse után. Nem is lehetett volna ennél jobb karaktert találni Neki; a fejjel az igazságért falnak menő ökölharcos, a nagyszívű önzetlen barát, a harsány és nem észrevehetően bohém, a legnagyobb virágcsokorral udvarló Férfi.

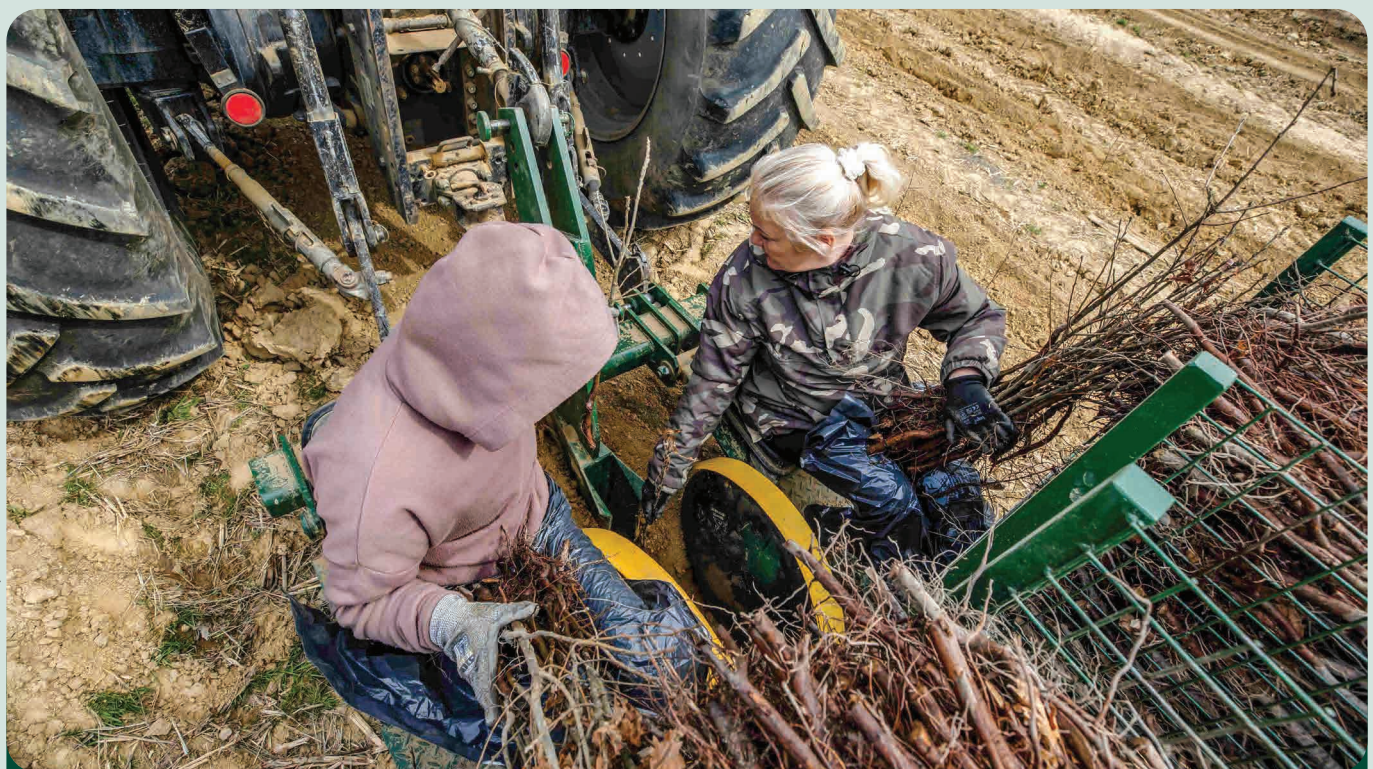
Drága Csülök, nyomot hagyta bennünk. Köszönjük, hogy itt voltál, a világ szegényebb lett volna Nélküled.

Vaski László erdőművelési ágazatvezető,
erdészetigazgató-helyettes, Bánokszentgyörgyi Erdészet

Vízvári Ottó (1973–2026)

FOTÓ: VERMES TIBOR / AGRÁRMINISZTERIUM

Csemeteültetés ültetőgéppel Gelsén

Egyensúlykeresés az erdőgazd.

A Zalaerdő Zrt. Erdőművelési, Természetvédelmi és Turisztikai Osztálya idén tavasszal márciusban tartotta erdőművelési értekezletét, amelynek a Lenti Erdészeti Olgamajori Vadászháza adott helyet.

Elsőként Kreiner Roland termelési igazgató köszöntötte a résztvevőket, majd ismertette a társaság előző évi eredményeit. Hangsúlyozta, hogy az erdőművelési ágazatban dolgozó kollégáknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk adminisztratív kötelezettségeik pontos és az előírásoknak megfelelő teljesítésére.

Az osztály erdőművelési előadói, Gombos Petra és Babics István beszámoltak a mag- és csemetetermelés 2025. évi eredményeiről és az ágazat 2026. évi várható feladatairól. Elmondták, hogy mind a bel- földi, mind a külföldi piaci lehetőségek egyre romlanak, új partnerek felkutatására lesz szükség. A Zalaerdő Zrt. 2025-ben átlagos mennyiségű csemetét használt fel, az értékesített csemete mennyisége a

piac visszaesése miatt elmaradt az előző évektől. A nagy mennyiségű bükkmakktermés ellenére a gyűjtés minőségi problémák miatt nehézkesen zajlott. Ez igaz a kocsánytalan tölgy esetében is, még a csemetekert igénye sem lett kielégítve. Kocsányos tölgyből sikerült a szükséges mennyiségű makkot beszerezni. Vörös tölgyből egyáltalán nem, fekete dióból pedig csak kevés került a tárolókba. Az előadók hangsúlyozták az egyéb erdészeti fajok szaporítóanyag-beszerezési fontosságát és annak nehézségeit, továbbá az egyre gyakrabban felmerülő munkaerőhiányt.

Csányi Anita, az Erdőművelési, Természetvédelmi és Turisztikai Osztály vezetője részletesen ismertette az erdőművelés aktuális helyzetét. Kitért a tavalyi év erdőfelújítási munkáinak teljesítésére és az ezekhez kapcsolódó költségek alakulására. Elmondta, hogy bár a tervezett erdőművelési feladatokat nem sikerült teljes egészében megvalósítani, a fajlagos költségek jelentős emelkedése miatt az erdőművelésre rendelkezésre álló keretösszeg nagy része így is elfogyott.

Ismertette az idei évre tervezett erdőfelújítási munkák főbb irányait és feladatait is. Beszért a tavaly elvégzett felülvizsgálatok tapasztalatairól, valamint felhívta a figyelmet a mintafásítások kivitelezése és elszámolása során az előírások pontos betartására. Hangsúlyozta továbbá a szakmai kommunikáció fontosságát.

A tájékoztató során szó esett a halgazdálkodás területén végzett munkákról is. Csányi Anita kitért a haltelepítések eredményeire és sikerességére, valamint az előttünk álló további feladatokra. Hangsúlyozta, hogy egyre komolyabb kihívásokat jelent, hogy folyamatosan növekszik az erdőben illegálisan lerakott hulladék mennyisége.

Béli Csongor erdőművelési előadó először a cserebogárpajor elleni védekezésre kidolgozott technológia legfontosabb elemeit ismertette, és hangsúlyozta, hogy a védekezés hatékonysága érdekében elengedhetetlen az előírások pontos betartása.

Ezt követően rátért az erdőtelepítésekre, jelezve, hogy a társaság területén egyre kevesebb az erdőtelepítésre alkalmas terület.

FOTÓ: STEYER EDINA

álkodásban

Beszámolt a tavalyi évben végzett bálványfa elleni védekezés tapasztalatairól, valamint ismertette az idei évi tervet. Mint elmondta, sajnálatos módon a védekezéssel érintett területek nagysága évről évre növekszik.

Szót ejtett a vadkárelhárító kerítések helyzetéről is. Összességében elmondható, hogy az évente megépített és elbontott kerítések mennyisége nagyjából azonos nagyságrendet mutat.

Végezetül röviden bemutatta a 4/2025. számú vezérigazgatói utasítás legfontosabb tudnivalóit is, amely az erdei vadkárelhárítás és a vadkárrendezés ügyrendjéről szól.

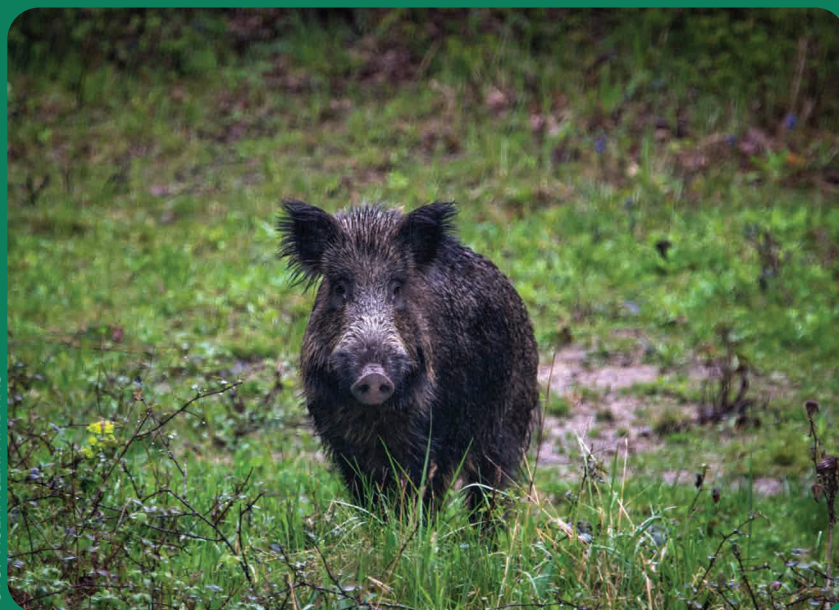
Gombos Petra beszámolt a 2025-ben beadott pályázatokról, amelyek keretében a Zalaerdő Zrt. 453 millió forint támogatáshoz jutott. Felhívta a figyelmet a 2026-ban rendelkezésre álló pályázati lehetőségekre és azok teljes körű kihasználására.

Az értekezlet végén Csányi Anita röviden összefoglalta az elhangzottakat és megköszönte a részvételt.

Béli Csongor, Gombos Petra
erdőművelési előadók

FOTÓ: VISERÁCSKI ANDRÁS

Téli körülmények között

A 2025/2026-os vadászati idény társas vadászatai a megszokott rend szerint zajlottak, a havas téli időjárás pedig nagyban segítette, hogy több, kiemelkedő terítékhez juttassuk vendégvadászainkat. A szabadterületi nagyvadterelő vadászatok november végétől február közepéig tartottak, míg a vaddisznóskertekben már októberben megkezdődtek a hajtások.

A sikeres vadásznapi alapját idén is a gondos előkészítés adta. A téli hideg és hó miatt a vadat sikerült etetéssel a zárt erdőtömbökben tartani, ami biztosította a magas terítékeket. A hólepte tájban a vadat vendégeink hamarabb észlelték és jó eredménnyel hozták terítékre.

A hajtások során kiemelt figyelmet kapott a biztonság, valamint a terepviszonyokhoz való alkalmazkodás.

A szervezési feladatok – a lőállások kijelölése, a hajtók és felvezetők munkájának összehangolása, valamint a szállítás és az utánkeresés biztosítása – a téli körülmények miatt fokozott odafigyelést igényeltek. A jól szervezett csapatmunka azonban lehetővé tette a vadászatok zökkenőmentes lebonyolítását.

A korábbi évekhez képest magasabb, összesen 1415 darab vaddisznó került terítékre, ami jól tükrözi az állomány alakulását és a vadgazdálkodási munka eredményességét.

A vadászati piacon továbbra is érezhető az afrikai sertéspestis (ASP) hatása: a vaddisznóállomány ugyan több helyen stabilizálódik, de a fertőzésmentesség miatt a nyugat-magyarországi területek iránti kereslet változatlanul erős, egyre több hazai vadászcsoporthal. A nagyvad-társasvadászatok mellett a Nagykanizsai Erdészet Zsigárd kerületében a fácánvadászatok is sikeresen zajlottak, továbbra is népszerű programként.

A Zalaerdő Zrt. célja változatlan: a fenntartható vadgazdálkodás elvei mentén biztosítani a vadállomány hosszú távú fennmaradását és a magas színvonalú vadászati lehetőségeket.

Az elmúlt két évad számokban:

Vadászati év	Hajtásnapok száma	Elejtett nagyvad (db)	Napi terítékátlag (db)
2024/2025	54	1539	28,5
2025/2026	55	1998	37

Gróf Jácint vadgazdálkodási osztályvezető,
Lógar Petra vadgazdálkodási előadó

Tizenhat év után mond búcsút a társaságnak a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója, Rosta Gyula, aki több mint négy évtizedet töltött az erdőgazdálkodás szolgálatában. Családi gyökerei egy zalai faluba nyúlnak vissza, szakmai pályája pedig a Mátrától vezetett vissza a zalai dombok közé. Vezetői éveit jelentős fejlesztések és szakmai kihívások kísérték, miközben a társadalmi környezet is folyamatosan változott. A nyugdíjba készülő szakemberrel pályakezdekről, döntésekről, konfliktusokról és a jövő erdőgazdálkodásáról beszélgettünk.

A CSALÁDI ÖRÖKSÉGTŐL A HIVATÁSIG

– Miért választotta ezt a szakmát, és mi tartotta több évtizeden keresztül ezen a pályán?

– Valószínűleg már jóval a születésem előtt eldőlt ez a kérdés. A nagyapám erdőkerülő volt Zala megyében, Pajzsszeg határában, ami a mai Becsvölgyéhez tartozik. Őt ugyan nem ismertem, mert korán elhunyt, de az édesapám pályaválasztására biztosan nagy hatással volt. Édesapám az ötvenes évek elején lett erdőmérnök, én pedig Szentgyörgyvölgyön nőttem fel, ahol ő erdészvezetőként dolgozott.

Gyerekként természetes volt, hogy az életünk az erdő körül forgott. Édesanyám reggel becsomagolta az útravalót, én pedig felültem apámmal a hintóra, és mentünk ki az erdőre. Így naponta találkoztam mindazzal, ami az erdészeti munkához tartozik: az erdő megismerésével, a természet szeretetével, az állatok világával, az erdei munkásokkal.

Az erdészszakmához akkoriban is hozzátartozott a vadászat. Gyerekként ez óriási élmény volt: az állatok megfigyelése, az erdő csendje, és persze a vadászathoz kötődő ősi ösztön.

– Akkor viszonylag korán kezdett vadászni.

– Ha a mai szabályozást nézzük, akkor túl korán. Abban az időben ez jóval lazább volt. Mondhatni, hogy tizenévesen már biztosan, de talán már korábban is kapcsolatba kerültem ezzel a világgal. Széchenyi Zsigmond vagy Fekete István könyveiben olvashatók hasonló történetek.

Szentgyörgyvölgy egy eldugott kis település volt akkor. A határzár és az akkori politikai viszonyok miatt kevés külső hatás érte a falut. Volt egy határolaktanya, de azon túl kevés impulzus érte a gyerekeket. A természet volt az, ami meghatározta a mindennapjaimat. Talán ebből is következett, hogy szinte magától értetődő volt: édesapám nyomdokába szeretnék lépni.

– A család támogatta a döntését?

– Igen, természetesen. Bár édesanyámnak voltak fenntartásai. Ő pontosan látta, hogy az erdész, vadász mennyit van távol otthonról. Ez a családi élet szempontjából nem mindig egyszerű. Igaz, hogy nem szakirányú szakközépiskolában tanultam tovább – mondván, ha

TÖBB MINT NÉGY ÉVTIZED AZ ERDŐGA Tizenhat év után Rosta Gyula

megváltozna az elképzelésem közben, akkor egy jó gimnáziumi alappal mást is tanulhatok –, de végül nem változtattam a tervemen.

A MÁTRÁTÓL ZALÁIG

– Pályája jelentős részét az Egererdő Zrt.-nél töltötte. Milyen tapasztalatokat hozott onnan?

– Szakmai szempontból nagyon sokat. A természetes felújítások megtervezése, kivitelezése, a fakitermelések szakszerű lebonyolítása mind olyan feladat volt, amely komoly felkészültséget igényelt. A Mátrában ráadásul egészen más terepviszonyok között dolgoztunk: meredek lejtők, köves, sziklás területek, mély völgyek jellemzik a vidéket.

Ilyen körülmények között a fakitermelés megszervezése különösen nagy felelősség. A balesetveszély jóval nagyobb, a munkafolyamatokat pedig sokkal precízebben kell megtervezni. A Mátrafüredi Erdészethoz ráadásul a termőhelyi viszonyok is rendkívül változatosak voltak. Az erdészeti területén az erdősztyepp klímától egészen a bükkös klímáig szinte minden megtalálható volt, ami Magyarországon előfordul.

– Fájó szívvel hagyta ott a Mátrát?

– Huszonöt év munkaviszony után kerültem Zalába, felkérésre. Amikor megkaptam ezt a lehetőséget, örömmel vállaltam, hiszen hazatérhettem a szülőföldre. Bár azt is bevallom, máshova nem mentem volna. Fontos azonban, hogy nyugodt szívvel jöttem. Tizenöt évig vezettem az erdészetet, és úgy éreztem, hogy egy jól működő üzemet hagyok magam mögött.

– Mennyire más feladat egy erdészeti igazgatói és egy vezérigazgatói pozíció?

– Természetesen más lépték. De az emberekkel való bánásmód mindkét helyen kulcskérdés volt. Az erdészeti vezetés idején, például a privatizáció időszakában nekem jutott az a nehéz feladat, hogy dolgozóink nagy részét el kellett küldenünk. Az inflációs környezet és a gazdasági átalakulás miatt ez elkerülhetetlen volt. Ekkor éltük a kényszervállalkozások rendkívül keserves időszakát.

FEJLESZTÉSEK

– Mely döntései a legbüszkébb a Zalaerdő élén töltött időszakból?

– Nehéz egyet-kettőt kiemelni, mert ezek egyébként is közös eredmények. Egy vezető döntése akkor ér valamit, ha a munkatársak végre is hajtják, és a rendszer ezután hatékonyan működik.

Az egyik ilyen a gépesítés időben történő elindítása volt. Már évekkel ezelőtt láttuk, hogy a szakmában drasztikusan csökken a fizikai munkaerő. Egyre kevesebb ember vállalt erdei munkát.

Ezért döntöttünk úgy, hogy bizonyos fakitermelési feladatokat gépesítünk. Ma már harvesterek és forwarderek dolgoznak az erdészeinknél, és ez a rendszer üzemszerűen működik.

Fontosnak tartom a vadászati ágazatunknál az állami vadászterület egységének megőrzését is. Több próbálkozás volt arra, hogy a területet feldarabolják különböző érdekcsoportok között, de ezt sikerült elkerülni.

ERDEI VASÚT, ERDEI ISKOLÁK ÉS TURIZMUS

– A közjóléti, más néven ökoturisztikai fejlesztések is jelentős szerepet kaptak.

– Igen, ez egy fontos terület. A Zalaerdő örökölt egy különleges értéket: az ország leghosszabb keskeny nyomtávú erdei vasútját. Ennek megőrzése komoly gazdasági és szakmai feladat volt. Ma a Csömödéri Állami Erdei Vasút 32 kilométeres szakaszon bonyolít személyforgalmat is, és mi vagyunk azon kevesek egyike, akik még fát is szállítanak ily módon.

Amikor idekerültem, a társaságnak nem volt erdei iskolája. Ezt viszonylag gyorsan pótoltuk. Elsőként a Nyitnikék, majd a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskolát hoztuk létre, mindkettőhöz szállást is kapcsolunk.

A turizmus más területein is történtek fejlesztések. A kistolmácsi és a szentpéterföldei tavak környéke ma már kedvelt horgászturisztikai célpont. A szentpéterföldi, zsigárdi és kistolmácsi szállásaink például folyamatosan magas kihasználtsággal működnek.

Az elmúlt években a vadászházaink is megújultak, hogy megfeleljenek a mai kor igényeinek. Fontosnak tartom megemlíteni az útpítési fejlesztéseinket, amelyek közül kiemelkedő a vetyemi és a szentpéterföldi. Ezek kerékpározható feltáróutak.

VEZETŐI MOTIVÁCIÓ

– Mi volt az, ami vezérigazgatóként minden nap motiválta, még a nehéz időszakokban is?

– Alapvetően az, hogy a saját elképzeléseimet és értékrendemet képviselni tudjam a társaság működésében. Az volt a célom, hogy a Zalaerdő Zrt. a lehető legmagasabb szakmai színvonalon működjön, és stabil, kiszámítható gazdálkodást folytasson.

Természetesen ehhez elengedhetetlen volt a munkatársak együttműködése is. Egy ilyen szervezetben a vezető elképzelései önmagukban nem elegendőek: a döntések akkor válnak valódi eredménnyé, ha mögöttük ott áll egy felkészült és elkötelezett csapat.

Mindig fontosnak tartottam, hogy a kollégák felé irányt mutassak – ha úgy tetszik, példát is. Nemcsak a közvetlen munkatársaknak, hanem az erdészeknél dolgozó kollégáknak is.

ERDŐGAZDÁLKODÁS SZOLGÁLATÁBAN

Rosta Gyula vezérigazgató elköszön

KONFLIKTUSOK ÉS DÖNTÉSEK

– Egy ilyen nagy szervezet vezetőjeként elkerülhetetlenek a konfliktushelyzetek. Hogyan kezelte ezeket?

– Egy megyei szinten is ismert, nagy gazdasági társaság vezetése természetesen sokféle érdekeltségűvel jár. Gyakran fordult elő, hogy különböző külső szereplők – szervezetek, csoportok vagy akár magánszemélyek – olyan kérésekkel fordultak a társasághoz, amelyeknek a teljesítése szakmai vagy gazdasági szempontból nem volt indokolt. Ilyen helyzetekben én mindig azt az elvet követtem, hogy egy őszinte „nem” sokkal tisztább és vállalhatóbb válasz, mint egy bizonytalan „talán”. A tapasztalatom az, hogy a világos döntések hosszabb távon kevesebb konfliktust szülnek.

Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy egy nagy létszámú szervezetben nem minden döntés arat osztatlan sikert. Mindig lesznek olyanok, akik másként gondolják a dolgokat. Ez azonban elkerülhetetlen egy ekkora szervezet életében.

A legfontosabb az, hogy a döntések értékalapon szülessenek, és szakmailag védhetőek legyenek. Én igyekeztem ehhez a szemlélethez tartani magam az elmúlt tizenhat évben. Ebben sokat segített a stabil családi háttér is. A párom és a gyermekeim mindig biztos pontot jelentettek a mindennapokban.

AKIKNEK SOKAT KÖSZÖNHET

– Kik voltak azok az emberek, akik a legnagyobb hatással voltak a pályájára?

– Az első helyen mindenképpen a szüleimet kell említenem. Édesapám és édesanyám adták azt az erkölcsi alapot és életszemléletet, amely később a szakmai pályámban is meghatározó lett.

A gimnáziumban volt egy matematika-tanárom, akit a mai napig rendkívül nagy tisztelettel említek. Nemcsak a matematikát tanította kiválóan, hanem a tisztességet és az erkölcsi tartást is igyekezett átadni a diákjainak. A mai napig minden osztálytalálkozónk díszvendége, ami sokat elárul arról, milyen hatással volt ránk.

A szakmai pályámban pedig az Egererdő Zrt.-nél dolgozó vezetők közül többen is meghatározó szerepet játszottak. Schmotzer András akkori vezérigazgató, a néhai Fejes Dénes termelési igazgató, valamint Varga Béla erdőművelési osztályvezető mind olyan szakemberek voltak, akiktől rengeteget tanultam. A Mátrában töltött évek során tőlük kaptam a legtöbb szakmai útmutatást. A velük való együttműködés során alakult ki az a szakmai szemlélet, amely később a vezetői munkámat is meghatározta.

Ide kell sorolnom a volt apósomat, id. Re-

ményfy Lászlót és anyósomat, Zsigmond Katalint is, akik szintén sok támogatást nyújtottak az évek során.

Rosta Gyula vezérigazgató

ROSTA Gyula. 1961-ben született Nóvában. Az általános iskola befejezése után a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban érettségizett. Erdőmérnöki oklevelét 1985-ben szerezte meg az Erdészeti és Faipari Egyetemen, Sopronban. Munkáját az év augusztus 12-én mint műszaki gyakornok kezdte meg a Mátra-nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Gyöngyössolymosi Erdészeténél. 1986. március 1-jétől erdőművelési műszaki vezetőnek nevezték ki. Fő feladata volt a vadkárosítás miatt visszaléptetett erdősítések rendbetétele, valamint a kocsánytalantölgy-pusztulás kapcsán keletkezett erdőfelújítási problémák megoldása. 1991. július 1-jén fahasználati műszaki vezetői beosztást kapott. A fakitermelések megszervezésén túl az értékesítést és szállítást is irányította. 1993-1994 között részt vett a termelő- és szállítóeszközök magánosításának folyamatában. 1995. július 1-jén kinevezték a Gyöngyössolymosi Erdészet vezetőjévé, ahol 15 évig tevékenykedett. Közvetlen irányítása alá tartozott a szállítás és értékesítés, a vadgazdálkodás, valamint a műszaki fejlesztés és a karbantartás. Az Országos Erdészeti Egyesület tagja 1985 óta. Az EGERERDŐ Zrt.-nél eltöltött 25 éves munkaviszonya után, 2010. június 13-án nevezték ki a nagykanizsai székhelyű ZALAERDŐ Zrt. vezérigazgatójává.

ERDŐK A KLÍMAVÁLTOZÁS ÁRNYÉKÁBAN

– Hogyan látja, milyen kihívások várnak az erdőgazdálkodásra a következő évtizedekben?

– A legnagyobb kérdés egyértelműen a klímaváltozás. Az erdők szempontjából ez elsősorban az éghajlat szárazabbá válásában jelenik meg. Olyan fajok, amelyek eddig jól érezték magukat bizonyos termőhelyeken, egyre nehezebben alkalmazkodnak az új körülményekhez.

Van olyan publikált kutatás, amely szerint például a bükk Zalából középtávon akár el is tűnhet. Hogy ez valóban így lesz-e, azt ma még nem lehet biztosan megmondani. Emellett új kártevők és betegségek is megjelennek, amelyek korábban nem voltak jelen Magyarországon.

A másik komoly probléma a munkaerőhiány. Az erdőművelésben, a csemetetermelésben és a fakitermelésben is egyre kevesebb ember dolgozik. A gépesítés segíthet, de az emberi jelenlétet egy ilyen rendszerben nem lehet teljesen kiváltani.

A PÁLYA ÁRNYOLDALAI

– Van olyan terület, amelyet kudarcként él meg?

– Ha őszinte akarok lenni, akkor a lenti fűrészüzem helyzete ilyen. A város szállodaépítése miatt nem volt lehetőségünk a szükséges fejlesztésekre. Ez hosszú távon oda vezetett, hogy az üzem technológiája elavult, és ma veszteséget termel.

A megoldás egy új, korszerű üzem felépítése lehet Letenyén. Ennek egy része finanszírozható a társaság forrásaiból, de valószínűleg külső támogatásra is szükség lesz.

EGY MONDATBAN A PÁLYÁRÓL

– Ha egyetlen mondatban kellene megfogalmaznia, milyen nyomot szeretne maga után hagyni?

– Nincs ilyen konkrét szándékom. Az utókor majd eldönti, hogy az elmúlt tizenhat év eredményei hogyan hatnak a jövőben.

Én annyit mondhatok: jó érzéssel hagyom magam mögött ezt a munkakört.

A NYUGDÍJAS ÉVEKRE KÉSZÜLVÉ

– Milyen érzésekkel készül a nyugdíjas évekre?

– Jó érzésekkel. Úgy gondolom, hogy a lehetőségekhez képest mindent megtettem ezért a cégért. Bízom benne, hogy az utódom legalább ilyen jól, vagy még jobban fogja továbbvinni.

Magánéletemben pedig van mit bepótolni. Több időt szeretnék tölteni az unokáimmal, és azokat az utazásokat, kirándulásokat, amelyek az elmúlt években elmaradtak, szeretném pótolni.

Vettem egy kisebb földterületet Nagykanizsa közelében, ahol a régi hobbinak, a kertészkedésnek is hódolhatok majd.

– És mi lesz az első napjának a programja, amikor már nem dolgozik?

– Megpróbálok reggel nyolcig aludni.

Steyer Edina

A szálláshelyek ünnepélyes avatóját mindkét helyszínen 2026. március 18-án tartotta a Zalaerdő Zrt. A meghívott vendégek Csömödérben osztották meg az ünnepi alkalomhoz kapcsolódó gondolataikat.

Mocz András erdőkért felelős helyettes államtitkár beszédének középpontjában – az erdei iskola szálláshelyének felújítása kapcsán – a gyermekek nevelésének fontosságát és a természettel való kapcsolatuk erősítését hangsúlyozta. Kiemelte, hogy az erdők hagyományos hármas szerepe – gazdasági, védelmi és közjóléti funkció – ma is meghatározó, ugyanakkor a társadalmi igények jelentősen felértékelődtek, és ma már gazdasági szempontokkal azonos súllyal jelennek meg.

Fontos célként említette az erdők közjóléti, más néven ökoturisztikai szerepének erősítését: a pihenőhelyek, turisztikai létesítmények és erdei szálláshelyek fenntartását és fejlesztését, amelyek nemcsak a rekreációt, hanem az ismeretátadást is szolgálják. Az elmúlt években jelentősen nőtt az erdők látogatottsága, ami indokolja a további fejlesztéseket és a folyamatos fenntartást, amelyben az állami és a magánszereplők egyaránt részt vállalnak.

Cseresnyés Péter országgyűlési képviselő a régió turisztikai fellendüléséről szól, kiemelve a Zalaerdő Zrt. elmúlt években megvalósított beruházásait, egyebek mellett Ábel, a gőzmozdony felújítását, a vasúti hálózat személyszállítási vonalának meghosszabbítását, valamint a kilátók újjáépítését.

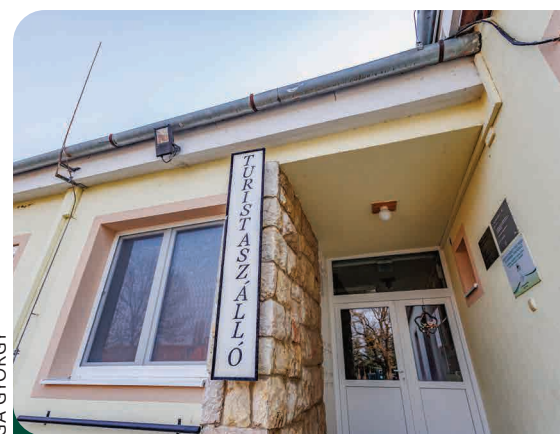
Kreiner Roland termelési igazgató, vezérigazgató-helyettes a felújítások hátterét, céljait és főbb elemeit ismertette.

Turistaszállóink haladn

Két szálláshelyünk újult meg az Aktív Magyarország támogatásával, a Téry Ödön Nemzeti Turistaház-fejlesztési Program keretében. A hetvenszázalékos támogatású pályázatot elnyerve indítottuk el a csömödéri és az obornaki szálláshelyeink fejlesztését.

Az obornaki Nyitnikék Erdei Szállóban a fő feladat a két nagy, húsfősz szoba megosztása volt több kisebb helyiségre, hangszigetelt gipszkarton válaszfalak kialakításával. Ehhez kapcsolódott a festés, a villanszerelés, valamint a fűtési rendszer kisebb módosítása, továbbá egy új ablak beépítése. Az esőztetős zuhanyokat slagos rendszerűre alakítottuk át, emellett projektort szereztünk be, és az elhasznált matracokat is lecseréltük. Ezek a fejlesztések a vendégkör bővítése céljából váltak szükségessé, hiszen így a szállás családok, baráti társaságok és turistacsoportok számára is jóval komfortosabb lett.

A csömödéri Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szálláshelyében a leromlott állapotú külső nyílászárókat cseréltük, valamint az ezekhez kapcsolódó külső és belső spalettázást is megújítottuk, ami javított az épület megjelenésén is. A vízszblokkok zuhanyzóit, szanitereit, csapjai

Fent az obornaki Nyitnikék Erdei Szálló, lent a Csömödéri Turistaszálló

FOTÓK: VARGA GYÖRGY

Ez történt klubunk huszadik évében

Éves közgyűlésünket 2025. január 30-án, 17 fő részvételével tartottuk meg, ahol a szükséges határozatokat meghoztuk. Év közben határidőre eleget tettünk jelentési kötelezettségeinknek, működésünk megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

Idén is fővárosi programmal kezdtük rendezvényeinket. Február 20-án vonatalt utaztunk Budapestre, a Szépművészeti Múzeum „Munkácsy – Egy világsiker története” című tárlatának megtekintésére. Életre szóló élményben volt részünk a festőzsenni születésének 180., halálának 125. évfordulója alkalmából berendezett kiállítótér bejárása során. Száznál több műalkotás, archív fotók, dokumentumok és tárgyak segítettek megismerni az egyik leghíresebb magyar festő fordulatos életútját, sikereit és páratlanul gazdag élet-

kánk eredményes volt és elhatároztuk, hogy egy év múlva folytatjuk a terület gondozását.

Nem kedvezett az időjárás április 24-ei kirándulásunknak. Órtilos-Szentmihály-heggye, a térség híres búcsújáró helyére heves zápor közepette érkeztünk meg. Bő fél órára fedél alá húzódtunk, majd bejutottunk a Drávát kísérő magasparton található templomba. A híres búcsújáró hely kivételes panorámáját nem élvezhettük, nem láthattuk a folyó kanyarulatait, zátonyait, a túloldali táj településeit, a távoli hegyek vonulatát. Csepregő esőben buszunkkal lejutottunk az órtilosi vasútállomáshoz, ahol a Mura a Drávába ömlik. Az összefolyás jellemző képét mutatja az Alpokban eredő folyók vadságának, szeszélyességének. Elhagyva a folyó völgyet, a közútról könnyű sétával értünk a Festunghoz. A helyszín az 1848-as szabadságharc idején Jellasics seregének drávai átkelésekor vált katonai jelentőségűvé. Perczel Mór augusztus

nak a korral

leromlott állapotban voltak, ezeket lecseréltük. A munkálatok részét képezte a belső tisztasági festés, a szobák falvédelmének kialakítása, a parkettaszegélyek cseréje, valamint kisebb villanszerelési munkák elvégzése is. A szomszédos iroda nyílászárócseréit és festését önérből vállaltottuk meg.

A munkálatokra már a téli időszakban sor került, ami a külső feladatokat elvégzését hátráltatta. Obornakon a meglévő bútorzat eltérő adottságú szobákba történő beillesztése is komoly kihívást jelentett. Végül tavaszra minden munkát sikerült befejezni: a csömödéri szállás felújított belső térrel és korszerű nyílászárókkal, változatlan funkciókkal működik tovább, az obornaki pedig immár összesen hat, különböző férőhelyszámú szobával várja a vendégeket.

Pozitív személyes tapasztalat, hogy a felújítás során – különböző okokból – a helyszínen megfordulók már élénk érdeklődést mutattak a szállásfoglalás iránt.

Lesták Attila építési előadó,
Steyer Edina PR-előadó

FOTÓ: IVÁNYI MIKLÓS

Nyugdíjasklub – Márkiban

művét. A résztvevők számára a látottak elégtételtként szolgáltak az utazással járó fáradsalmakért.

Március 20-án – kedvező időjárás mellett – kis csapatunk közösségi munkát végzett a nagykanizsai Alsóerdő azáleásának területén. Eltávolítottuk a díszcserjék között felverődött magoncokat és sarjakat, leszedték a növényekre hullott száraz ágakat, megtisztítottuk a sétautat, megfiatalítottuk a növényeket sérült, száraz hajtásaik visszavágásával. Jóleső érzéssel nyugtáztuk, hogy mun-

1-jén önkéntesekből megalakította a Zrínyi-szabadcsapatot, ütegállást foglalt a magaspárt tetején, és szeptember közepén innen lövette a folyón átkelni készülő horvát csapatokat.

A földszáncok máig láthatóak, emlékmű hirdeti a hősiesség kiállítását. Gyékényesre továbbutazva rövid sétát tettünk a Kotró (bányató) partján és a tóra jó rálátást biztosító vendéglőben fogyasztottuk el késői ebédünket. Megszáradva, jóllakottan indultunk haza autóbusszal.

(Folytatás a 12. oldalon.)

(Folytatás a 11. oldalról.)

Az Őrségbe május 22-én utaztunk. Az Őrségi Nemzeti Park szakemberei *Világhy Andrásné Bonczók Beáta* vezetésével a Szalafői Bölényles bemutatóhelynél fogadtak bennünket. Kávét, italokat és pogácsát felkínálva számoltak be a nemzeti park

völgyi szálalóerdőben találkoztunk *Iványi Tamás* erdészetigazgatóval és *Lukács István* fahasználati ágazatvezetővel. Vezetésükkel sétát tettünk az erdőben, felkeresve jeles erdómérnökök emlékhelyeit. Visszaemlékeztünk személyükre és munkásságukra, tiszteletünket néma főhajtással és koszo-

számítalan nézőpontból, minden napszakban jelenítik meg a tó végtelen víztükrét, a balatoni párák fényeket, a kilátást Fonyód dombjai felé. Művészete egyéni, senkiével sem rokonítható. „*En nem a Balatont, hanem annak világát festem!*” – vallotta a Zalaújlakon, paraszti családban született festő. A borongós, hűvös napon, jó kilátás hiányában a hegy lábánál szerveztük napi programunkat. Itt fogyasztottuk el ebédünket és tettünk kiadós sétát vissza a kikötőig, ahonnan a már megismert modern, kényelmes hajóval, majd vonatra szállva jutottunk vissza.

Magas részvétel mellett, október 16-án került sor a gesztenyesütésre Szapálynosban. Az eseményre a többség saját gépkocsival érkezett, a sütnivalót most is Pállné *Schubert Judit* tagtársunk biztosította. Megtisztelte jelenlétével társaságunkat *Illés György* erdészetigazgató is, a tűz mellett *Szabó Milán* kerületvezető erdész volt segítségünkre. Kifogyva a szóból, elteve a sült gesztenyétől, az aprósüteményektől, valamint a hozzájuk kóstolgotatott italoktól vettünk búcsút egymástól.

November 20-án a Hevesi Sándor Általános Iskola aulájában gyűltünk össze, *Tóth György* várdai alkotó „Variációk irtókapára” című kiállításán. A régi mezőgazdasági használati tárgyak, jellemzően irtókapák, szobrokként kelnek életre a művész munkáiban. Az alkotó filozofikus módon és tréfásan dolgozik a komor tárgyakkal, komoly történelmi eseményeket idéznek fel, valamint az élet humoros oldalát elevenítik meg a művei. A központi szerszám az irtókapá, amelyben emberi alakot fedezett fel készítőjük. A látottak a jelenlévők gondolatait is megmozgatták és felidéztek gyermekkori tárgyi emlékeinket.

2025. évi találkozásaink sorát a december 10-én tartott „batus teadélutánon” zártuk a Zalaerdő Zrt. tanácstermében. A rendezvény kiemelkedő eseménye Iványi Miklós könyvbemutatója volt. Tagtársunk „Hulló falevelek” címmel 2023 év végén megjelent könyve valós történetek gyűjteménye, életének számtalan emlékét viszszaidézve, azokat számára kedves versekkel, dalszövegekkel kiegészítve, érzékeltetve. Mély átéléssel fűtött előadását dalok, nóták éneklésével tette emlékezetessé számunkra. Élénk beszélgetés mellett kóstolhattuk a magunkkal hozott édes és sós süteményeket. Jó hangulatban, karácsonyi és újévi üdvözlések tolmácsolása közepette köszöntünk el egymástól és az épületben jelenlévő dolgozóktól.

Kijelenthetjük, huszadik évünk is csendesen, rendben telt el. Létszámunk változatlanul 24 fő maradt, *Toplek Péterné* kilépett, *Montskó Sándort* új belépőként üdvözölhetjük klubunkban.

Köszönjük a Zalaerdő Zrt. vezetésének a klubunk számára biztosított anyagi támogatást, a központi és az erdészeti kollégáknak a szívélyes, segítőkész fogadtatást, a baráti kapcsolatok fenntartását.

Bodor György

ny. erdőgazdálkodási osztályvezető

A Nyugdíjasklub látogatása az Olajipari Múzeumban

FOTÓK: IVÁNYI MIKLÓS

életéről, majd a bemutatókertben látható európai bölényekről és mongol vadlovakról szerezhettünk ismereteket. A szemlélődést a tavaszi zápor sem zavarta meg, a fedett magaslesről a kifutó teljes területe belátható volt. Megköszönve a baráti fogadtatást, a részletes tájékoztatást, a Lenti Erdészet területére indultunk tovább. A Szentgyörgy-

rúk elhelyezésével fejeztük ki *Palotay István* emlékművének, valamint *Hajdu Tibor* kopjafájánál. Közösen folytatva utunkat érkezünk Pusztapátiba, ahol a vadászházban elfogyasztottuk a bőséges és finom ebédet. Az erdészet időszerű feladatainak és a látottak megbeszélését követően mondtunk köszönetet házigazdáinknak.

Június 19-én látogattunk el Zalaegerszegre a magyar szénhidrogénipar több mint százéves történetét bemutató Magyar Olaj- és Gázipari Múzeumba. Idegenvezető vezetésével jártuk be a kutatáshoz, kitermeléshez, szállításhoz, feldolgozáshoz használt berendezéseket: geofizikai mérőkocsikat, fúrómotorokat, komplett fűróberendezéseket, kiterősgátlókat, himbákat, szeparátort, szivattyúállomást stb. Láttuk az első – gőzüzemű – Rotary-fűróberendezést, amellyel 162 kutató mélyítették le (szerkezetileg azonos a Csónakázó-tónál felújított kilátó) és a kétlábú „A” alakú Gullivernek nevezett fűróárbcot.

Rengeteg látnivalót, műszaki különlegességet őriz a múzeum, a nagy meleg és vezetőnk gyakorlatlansága miatt maradt egy kevés hiányérzet bennünk. Oltárcra utazva, a Márki Vadászházban *Pálincás Ákos* erdészetigazgató fogadta csoportunkat. A feltálatl ebéd elfogyasztása után bemutatta az átépített, megújított épületet és röviden beszámolt az erdészet tevékenységéről.

Badacsonyba kirándultunk szeptember 25-én. Fonyódig vonattal, majd a Tomaj katamarán fedélzetén jutottunk el a badacsonyi kikötőbe. Megkerestük a közelben található Egy József Emlékmúzeumot, ahol a Balaton festőjeként, megszállottjaként ismert művész kiállítása található. Alkotásai

Babits Mihály

ZSENDÜL MÁR A TAVASZ

*Zsendül már a tavasz langy hegyek oldalán.
Pöttöm kis nefelejcs nyitja ijedt szemét.
Halk fák gyönyörű gyöngéd
ujja rajzol a színes ég*

*hártyájára bogas kínai titkokat.
Friss furdó a világ, enyhe sugár legyez.
Délről harmatos estig
járatsz könnyű kabátban és*

*olvashatsz a napon, kéjjel izelgetvén
olcsó hirlapodat s borzatag ámulván
országok születésén,
népek vésteli életén,*

*míg körötte a fák nőnek, a rügy buvik
a fű sarjad, a fűz sárgul, a mandula
habzik, mint a szökökút,
ejtve szirmai záporát*

*minden szélre. Be jó volna ma bolygni mint
hajdan bolygtam e bölcs otthoni tájakon
hetykén, sorra köszöntve
Sédet, Sárvizet és Siót.*

1939. ápr. 9. előtt

Kanizsa környéki váraink

A Nagykanizsai Erdészet területén a közismert, történelemórán megemlített Kanizsa vára mellett, több kisebb várat is építettek a lakosság védelme érdekében.

A talán legrégebbi egykori kisvár maradványa az Eszteregnye és Obornak közötti erdőben található, Kerekvár néven ismerjük. A 12–13. században épített kisvárak egyike volt, amelyekkel az ország jelentős földbirtokosai területeiket védték. Épít(tet)ője valószínűleg a III. István által behívott, német eredetű Hahót–Buzád nemzetségből származó Jakab mester lehetett. A Kerekvár, a többi Árpád-kori kisvárhoz hasonlóan, egy kisebb átmérőjű sánccal és árokkal körülvett dombocsán állt, kihasználva a természet adta védelmet is. Belsejében egy fatorony állhatott. A váracska katonai jelentősége

nem volt számottevő, mivel csak néhány ember befogadására volt alkalmas, de a rablótámadásoktól a vár lakóit azért képes volt megvédeni. Mivel az ilyen kisvárak a komolyabb támadókkal szemben védhetetlenek voltak, a tatárjárás után a tehetősebb birtokosok ezeknél nagyobb, a kor követelményeinek jobban megfelelő erődtípusokat építettek.

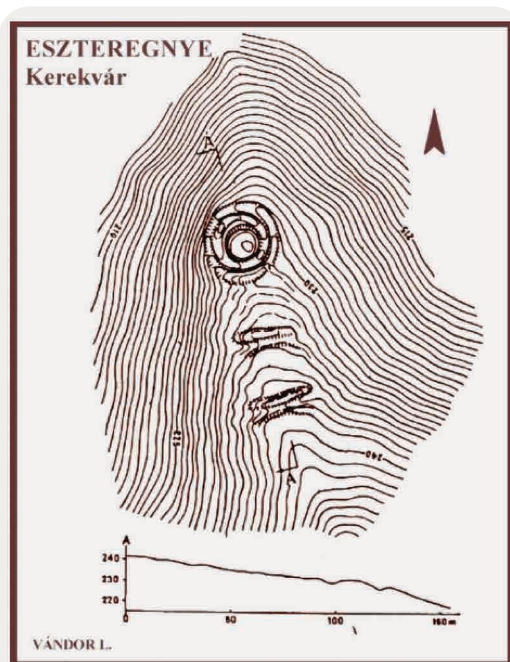
Somogy és Zala megye határán a Kanizsa-patak mocsaras völgye állt a török portyázások útjában. A mocsáron gázlók és hidak vezettek át, ezek a kanizsai vár, valamint a közelében létesített erődtípusok ellenőrzése alatt álltak.

A korabeli leírások szerint az egyik ilyen fontos vízi átkelő a 16. században Mórighelynél volt. Az egykor Somogy vármegyéhez tartozó Mórighely falu plébániája már az 1332–37. évi pápai tizedjegyzékben szerepel. A települést a Somogy megyei várak eleste és Kanizsa várának előtérbe kerülése után az 1560-as évek-

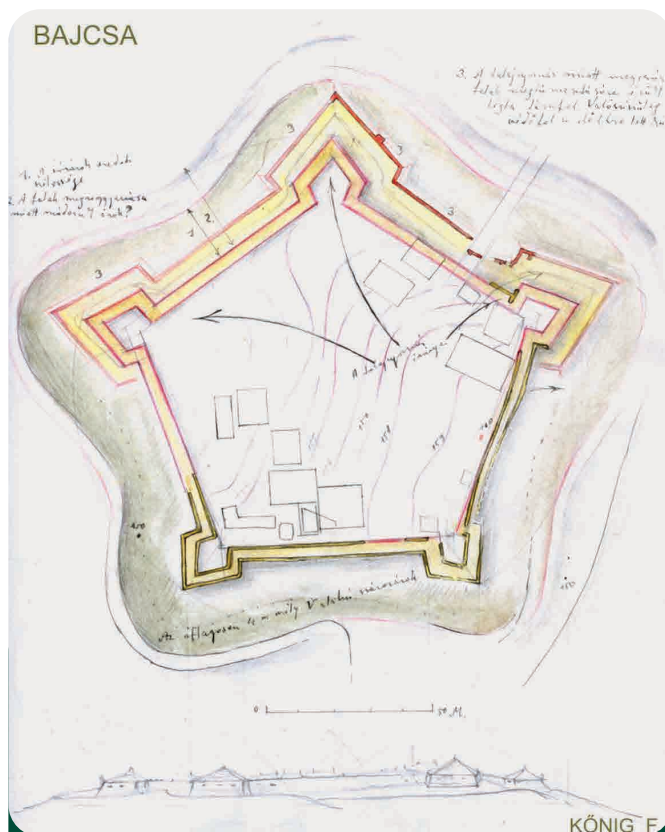
ben kezdték a kanizsaiak megerősíteni. A körtemplomot palánkkal és árokkal vették körbe, a várba az árkon keresztül kis fahíd vezethetett. Feltehetőleg a bejárat védelmét szolgálta két kis rondella. 1575-ben Mórighely erődtípusát sikertelenül ostromolta a török. A kis vigyázóhely sorsát egy új védelmi koncepció pecsételte meg. 1577-ben a bécsi haditanács döntése alapján Stájerország vette át Kanizsa és a Mura közti terület védelmét. A stájerok a magyar főurakkal történt hosszas veszekedés után az új védelmi lánc központi várának helyét azon a ponton jelölték ki, ahonnan Kanizsa és a Mura felé legjobb volt a kilátás. A ma közigazgatásilag Nagykanizsához kapcsolt Bajcsa község határában a falutól délkeletre a környék legmagasabb pontján magasodik a Principális (a hajdani Kanizsa-patak) mocsaras völgye felé az a homokdomb, amelyet az itt lakók Törökvárnak, a környező területet Törökvári dűlőnek neveznek, ahol régészeti terepbejárások során meghatározták a hajdan itt állt vár helyét.

Korábban a stájer szakasz főkapitányának, Zrínyi Györgynek is volt itt átmeneti táborra. Az építkezés 1578 tavaszán kezdődött, novemberben a katonaság már birtokba is vette Bajcsa várát.

(Folytatás a 15. oldalon.)

Az eszteregnyei kerekvár térrajza és az emlékhelye napjainkban

A terep felmérése során egy ötszögű erődtípus körvonalazódott

Fiatal lendület az öreg bükk

Ernszt Attilának, a Letenyi Erdészet területvezető erdészének a természetjárás már gyerekkorától az életéhez tartozik, mára pedig egész családjának munkája az erdőgazdálkodáshoz kötődik. Az erdő közelsége nemcsak élményt, hanem szemléletet is adott számára: a természet tisztelése, ismerete és felelős használata korán meghatározóvá vált életében. A nagykanizsai születésű fiatal erdész Murátrán él szüleivel, és közel hét éve tartozik hozzá a lenyűgöző Vétymei Ősbükkös és az azt körülvevő Vétym I. erdészkerület.

Szülei mindketten a Zalaerdő Zrt. munkatársai: édesapja, Ernszt Gyula traktorosként, édesanyja, Ernszt Gyuláné Erzsébet pedig adminisztrátorként dolgozik a Letenyi Erdészetnél. Bátyja, Gergő pedig egy erdőgazdálkodó cégnél teherautó-sofőr.

„Gyerekkoromban gyakran jártam az egyik nagyapámmal gombászni, akkor szerettem meg igazán az erdőt. De a másik nagyapámmal

„Ha egy olyan foglalkozást választasz, amit szeretsz, akkor egy napot sem kell dolgoznod életed során.”

is folyamatosan jártunk a hegyre, a családi szőlőbirtokon is sok időt töltöttem. Így már fiatalon megszületett bennem a döntés, hogy erdész szeretnék lenni.” – mesélte Attila, aki iskoláit a letenyi Andrásy Gyula Általános Iskolában kezdte, majd Sopronba került az erdészeti technikumba.

„Nagyon jól éreztem magam Sopronban, szerettem a várost és az iskolát, az ottani barátokkal a mai napig tartjuk a kapcsolatot, rendszeresen találkozunk. Elég sokan voltunk az évfolyamunkban Zalából, talán hatan-heten is, a céghez is került egykori osztálytársam, Pöszér Alex. (Pöszér Alexander jelenleg beosztott erdész a Letenyi Erdészetnél – a Szerk.) A technikum befejezése után – 2015 nyarán – egyből a Zalaerdőnél kezdtem közmunkásként, majd bő fél év múlva kineveztek hosszútávú munkatársnak, 2018-tól pedig beosztott erdész-ként dolgoztam szintén a Letenyi Erdészetnél. 2019 áprilisában lettem területvezető erdész Vétymben.”

Attila elmondta, hogy jól érzi magát az

erdészetnél, baráti a kapcsolata a kollégákkal, bármelyik munkatársához bizalommal fordulhat, ha kérdése adódik. Már az iskolai évek alatt sok időt töltött az erdészetnél, igyekezett az elméleti tudást a gyakorlatban szerzett tapasztalatokkal kiegészíteni. Sok kollégát már ekkor megismert, így a pályakezdetkor nem ismeretlen közegbe érkezett.

Kerülete egyik különlegessége a Vétymei Ősbükkös, amely közel ötven éve fokozott védelem alatt álló terület, és semmilyen erdőgazdálkodási tevékenységet nem végeznek benne.

„Az Ősbükkös ugyan nem ad sok feladatot,

hiszen csak az utak karbantartásával kell foglalkozni, viszont a turisták egyre gyakrabban érdeklődnek, hogy merre található, látogatható-e? Volt, hogy meg kellett mutatnom csoportnak, illetve az elhagyott szemét összegyűjtésére is figyelek. Amióta a MAORT-utat megnyitották a kerékpárosok előtt, tovább nőtt az érdeklődés az Ősbükkös iránt. A másik érdekesség a kerület közvetlen szomszédságában található tőzikemező, amellyel kapcsolatban szintén bennünket szoktak megkeresni.”

„A vétymei kerületet túlnyomórészt bükkösök alkotják, de kevés tölgyes, fenyves erdőrézlet is található benne. Az erdők zömét fiatalabb

Ernszt Attila

ösök körül

korú állományok teszik ki, így a törzskiválasztó gyérítések, tisztítások a jellemző feladataim, de erdőművelési munkák is adódnak a legfiatalabb részletekben. Szeretem a kerületeimet, a bükkösök mindig is tetszettek nekem, szívesen dolgozom a bükkal. Igazából minden erdőrésztletnek megvan a maga szépsége és a hátránya is. A terület eléggé dombos, árkos, ami nehézséget jelent, de mindegyikbe szívesen megyek dolgozni. A vadászat is része a napi teendőmnek, alkalmanként vendéget kísérek, és a társas vadászatoknál is egyre több feladatot kapok.”

Attila a szabadidejét is többnyire a természetben tölti. „A vadászatba a munkám részeként is bevonnak, de szeretek úgy is kimenni, hogy nem lövök semmit. Jó egy kicsit kiülni a lesre, csak úgy elnézegetni a természetet. Emellett a horgászat is érdekelt már gyerekkorom óta, régebben a Mura-partra jártunk a keresztapámmal, és ez a hobbim azóta is megmaradt. A fényképezés a másik kedvtelése, most tervezem, hogy beszerzek egy újabb gépet. A hétvégék leginkább a barátokról szólnak, a helyi cimborákkal szoktunk kemencében sültögetni: Márton-napra libát készítettünk, most pizzasütés van tervben. Bográcsózni is szeretünk, akár itthon, akár a hegyi birtokunkon. Mostanában a konyhaművészet is érdekelt: tavaly óta szívesen próbálkozom házi szörpök és savanyúság készítésével is. A családi hegyi birtokon próbálok segíteni édesapámnak a szőlőművelésben, emellett

gyümölcsfákat is nevelünk. Van egy kis kertünk, abban is mindig akad egy kis munka.”

A sport is közel áll hozzá, régebben rendszeresen focizott, ám egy térd sérülése miatt az utóbbi időben erre kevésbé van lehetősége. Mostanában dartsozni szoktak a barátokkal. Emellett minden hétvégén sétál egyet a Mura-parton vagy a hegyen, és tervezi, hogy hamarosan lesznek kutyái, velük még élvezetesebb és aktívabb lesz a szabadban töltött idő.

Attila olvasni is szeret, elsősorban a történelmi témájú regényeket kedveli.

„A Hunyadi-sorozat minden kötetét elolvastam, de a szüleimtől, nagyszüleimtől örökölt indiános könyvek is lekötnek. A történelem mindig is érdekelt, az iskolában az egyik kedvenc tantárgyam volt.”

Attila számára a természet közelsége, a gyönyörű Mura-part és a páratlan szépségű bükkrengeteg feltöltődést nyújt, munkáját a jövőben is a környék erdeiben képzei el. Úgy érzi, megtalálta a hivatását, és jól illik rá egyik kedvenc idézete, amelyet Konfuciusz ókori kínai bölcsnek tulajdonítanak: „Ha egy olyan foglalkozást választasz, amit szeretsz, akkor egy napot sem kell dolgoznod életed során.” Szeretne majd családot is alapítani, és a természet iránti szeretetet, amelyben ő maga is felnőtt, továbbadni.

Fűrné Kinsztler Anita

Tavaszi tözikés égerláp Tormafölde közelében

FOTÓK: FÜRNÉ KINSZTLER ANITA

(Folytatás a 13. oldalról.)

Az erőd 600 fős helyőrségével Kanizsa után a környék második legerősebb helyének számított, a mocsáron átvezető fontos utat immár ellenőrzése alatt tartotta. Így feleslegessé vált a túlparton ugyanezt az utat vigyázó Mórchely palánkja, amit hamarosan fel is robbantottak, őrségét pedig áthelyezték Szentmiklósbá. Az Árpád-kori körtemplom és a település maradványait a jankapusztai elágazó közelében a szántóföld rejtja, a felszínen semmi sem látszik.

Bajcsa hajdani vára a 16. század utolsó évtizedeiben fontos része volt a kanizsai végvidéket átszövő védelmi hálózatnak. Építését Stájerország finanszírozta, amely gondoskodott őrségéről és ellátásáról is, ennek köszönhetően a várról gazdag írásos forrásanyag áll rendelkezésre a grazi tartományi levéltárban és a bécsi hadi levéltárban, azonban korabeli rajz nem maradt fenn. A teljes régészeti feltárás megtörtént, a terep felmérése során – egy 18. századi térkép ábrázolásával egyezően – egy ötszögű erődítmény körvonala azódott, amelyet kivágtak a homokdombból. A bástyák ólász rendszerben épültek, a várat szárazárok övezte, a kapu Kanizsa irányába nézett. A vár védőfalai feltűnően gyenge minőségű, rosszul égetett téglából voltak. A feltárt maradványok alapján a várnak gerendaváz, téglavagy tapasztottagyag-falú belső lakóépületei és fabarakkjai voltak. Az épületek mellett földbe mélyített tárolópincék, vermek, hulladékgödrök, latrinák bontakoztak ki, sikerült azonosítani egy lőporoskamrát is. A régészeti adatok a levéltári forrásokkal megegyezően szűkös belső térről, zsúfoltságról, befejezetlenségről és ideiglenességről árulkodnak. A leletanyag teljes tárgyi keresztmetszetet nyújt a várbeli életéről, a katonák pazarlására, felelőtlenségére is utal, kronológiai helyzete és földrajzi kapcsolódásai révén különleges helyet foglal el a Délnyugat-Dunántúlon. A különböző muravidéki – stájer, magyar, horvát – áruk mellett megjelennek benne ritka német és észak-italiai luxustárgyak is, az „urak” életmódjára hatalmas mennyiségű állatcsont és nagyszámú osztrigahéj is utal.

A gyors építkezés és a homokos altalaj miatt súlyos problémák keletkeztek. A vár állapota miatt 1587-ben Zrínyi György sürgette az erőd áthelyezését Keresztúrra, amire később sor is került. Bajcsa jelentőségét veszítette, visszaminősítették egyszerű őrházzá, a szomszédos Fityeháza szintjére. Károly főherceg 1589-ben a vár tarthatatlanságáról nyilatkozott, ennek ellenére az Kanizsa várának 1600-as elcsúszásáig fennállt.

Illés György

erdészeti igazgató, Nagykanizsai Erdészet

Forrás:

www.varvadasz.bloglap.hu

www.varak.hu

www.bajcsa.nagykar.hu

Friss szemlélet az erdei vasúton

Horváth Dániel, a Csömödéri Állami Erdei Vasút (CSÁEV) vasútüzemvezetője még pályája elején jár, de már komoly felelősséget visel: a több mint százéves múltra visszatekintő erdei vasút működését fogja össze. A Bánokszentgyörgyön felnőtt fiatal szakemberrel arról beszélgettünk, hogyan vezetett az útja a gyerekkori erdei kalandoktól a vasút irányításáig.

Dániel bánokszentgyörgyi születésű, gyerekkorát is itt töltötte. Bár családjában nem volt erdészeti kötődés – édesapja szobafestő vállalkozó, édesanyja a postán dolgozott –, a természet már egészen fiatalon meghatározó szerepet játszott az életében.

„A település szélén laktunk, így a helyi gyerekekkel rengeteg időt töltöttünk az erdőben. Még azok közé tartoztam, akik tudják, mekkora élmény ágakból bunkert építeni az erdőben” – meséli.

A Bánokszentgyörgy és Várfölde közötti erdőkben átélt gyerekkori kalandok, az állatok közelsége és a természet iránti kíváncsiság hamar meghatározta érdeklődését.

„Falusi gyerekként az állatok is az életem részei voltak. Bogarakat gyűjtöttem, a patak-ból halakat fogtam. Mondhatni, a növény- és állatvilág mindig körbevett.”

Középiskolai tanulmányait Nagykanizsán, a Dr. Mező Ferenc Gimnáziumban végezte. Ekkor kezdett el komolyabban gondolkodni a jövőjéről.

„Valamilyen természetközeli pályát kerestem. Az erdő és a mezőgazdaság között vacilláltam, végül – talán a gyerekkori élmények miatt is – az erdő felé billent a mérleg nyelve.”

Igy esett a választása a Soproni Egyetem erdőmérnöki képzésére. Az egyetemi évek nem voltak akadályoktól mentesek, de végül sikerrel vette azokat.

„Az egyetemen azért találkozok az ember komoly kihívásokkal, főként, amikor éppen kikerül a családi környezetből” – mondja mosolyogva. – „De végül öt év alatt, viszonylag jó eredményekkel sikerült lezárni a képzést.”

A Zalaerdőhöz pályakezdőként került: egy egyetemi állásbörzén találkozott a társaság képviselőivel, akik egy különleges lehetőséget ajánlottak neki.

„Már gyerekként is érdeklődtem a különféle gépek iránt, a műszaki beállítottság nem volt új az életemben. A diplomamunkámat is az aprítéktermelés gépláncánál a vizsgalátáról írtam. Amikor pedig az állásbörzén a vasútról meséltek, és említették a lehetőséget, hogy ott kiteljesedhetek, felcsillant a szemem.”

A zalai kötődés és a természet iránti érdeklődés végül döntőnek bizonyult.

„Úgy gondoltam, érdemes megpróbálni.

Zalai vagyok, közel áll hozzám a vidék, és a vasút is egy különleges feladat.”

A munka azonban sok új kihívást tartogatott.

„Az egyetemen az erdei vasutakról nem igazán esik szó, így ez teljesen új terület volt számomra. Rengeteget kellett tanulnom.”

A kezdeti időszakban elődje, Kaliba Mihály mellett dolgozott, akitől sok tapasztalatot szerzett.

„Amikor végeztem az egyetemen, nagyjából egy hónapig élvezhettem még a szabadságot, aztán augusztusban már kezdtem is a munkát Mihállyal.

Több mint másfél évet dolgoztunk együtt, ez idő alatt rengeteget tanultam az erdei vasút működéséről.”

A vasútüzemvezető feladatai sokkal összetettebbek annál, mint amit elsőre gondolnánk.

„Tulajdonképpen a teljes működést össze kell fogni. Ide tartozik a pálya fenntartása, a járműpark karbantartása, az emberek irányítása, a megállók rendben tartása, a menetrend megtervezése, sőt a különböző tematikus programok szervezése is.”

Vagyis egyszerre kell műszaki és turisztikai szemlélettel gondolkodnia.

Bár pályakezdőként vezetői szerepbe került, a csapat gyorsan elfogadta.

„Nem tapasztaltam különösebb nehézséget. Az első időszakban megismertem az embereket, és szerintem ez sokat segített.”

A munka egyik legnagyobb öröme számára az, amikor az utasok arcán látja az elégedettséget.

„Jó érzés látni, hogy örömet tudunk szerezni az embereknek. Sokan érkeznek ide családdal, gyerekekkel kirándulni, ami mindig különleges hangulatot teremt. Ami még inspirál, az az alkotás maradandósága: járművek és pályaszakaszok felújítása. Jó látni, ahogy egy-egy elem megszépül, és ha ebben akár csak egy apró szerepem is lehet, az igazán boldoggá tesz.”

Persze a feladatok között kevésbé kedvelt részek is akadnak.

„A papírmunka talán az, ami a legtávolabb áll tőlem. Elég komoly jogszabályi háttér szabályozza a működést, és a vasúti egészségügyi alkalmasságok, képesítések ügyintézése is ide tartozik. Ebben semmi izgalmas vagy kreatív nincsen, de ugyanúgy el kell végezni, hogy minden rendben működjön.”

Az erdei vasút több mint egy évszázados múltja tekint vissza, ami folyamatos karbantartást és fejlesztést igényel.

„A vasút 108 éves, így természetesen fo-

lyamatosan dolgozunk azon, hogy a lehetőségeinkhez mérten javítsuk az infrastruktúrát. Az elmúlt évben jelentős pályafelújítás történt a Csömödér–Kistolmács szakaszon, és a fejlesztések idén is folytatódnak. A tervek között szerepel a Lenti és Csömödér közötti pálya

„Jó érzés látni, hogy örömet tudunk szerezni az embereknek. Sokan érkeznek ide családdal, gyerekekkel, kirándulni, ami mindig különleges hangulatot teremt.”

műszaki színvonalának javítása, valamint a Kerka-híd felújítása. Ez egy 57 méter hosszú műtárgy, amelynek a korszerűsítése fontos feladat.”

A munkálatok idején a közlekedést időnként korlátozni kell, de igyekeznek úgy szervezni a feladatokat, hogy az uta-

FOTÓ: FÜRNÉ KINSZTLER ANITA

Fehér Zoltán

zók továbbra is élvezhessék az erdei vasút nyújtotta élményt.

A tematikus programok terén is szeretne új lendületet vinni a működésbe.

„Az igényekhez igazodva igyekszünk megújítani ezeket a programokat is. A jelentkezések és a visszajelzések alapján látjuk, hogy melyek azok a programok, amelyekből kettő-három járatindítás is kevés, és melyek azok, amelyek után kisebb az érdeklődés.”

Amikor nem vasútüzemvezetőként dolgozik, Dániel a természetben töltődik fel.

„Szeretek kirándulni, túrázni, főleg olyan helyeken, ahol valamilyen természeti látványosság található.”

Az egyetemi évek alatt egy új hobbi is megjelent az életében: a motorozás.

„Egy Honda CBF 500-as motorom van, és amikor időm engedi, szívesen indulok el vele egy-egy túrára. Ha nincs társaság, az sem gond, a motorozást egyedül is nagyon élvezem, de csapattal is szívesen útnak indulok.”

A jövőben a vadászat iránti érdeklődését is szeretné tovább mélyíteni.

„Kacérkodom a gondolattal. Még nincs meg a jogosultságom, de szeretnék jobban elmélyülni benne.”

Szabadidejében természetesen a családdal és a barátokkal közös programok is fontos szerepet kapnak. Ahogy mondja, ezek adják az igazi feltöltődést a mindennapi munka mellett.

Steyer Edina

A gőzmozdony „lelke”

Szakembergárda című rovatunkban ezúttal egy ritkaságszámba menő gép kezelőjét, Fehér Zoltánt mutatjuk be, aki Ábelt, a gőzmozdonyt vezeti a Csömödéri Állami Erdei Vasútnál.

Zoltán a szomszédos faluban, Pákán él feleségével. Eredeti szakmája esztergályos, és fiatalon több munkahelyen is dolgozott. Közel harminc éve került a Zalaerdőhöz mint mozdonyvezető, 2002 óta pedig Ábelt is ő vezeti, miután letette az ehhez szükséges külön gőzmozdonyvezetői vizsgát.

„Ez egy élmény. A gőzmozdony vezetése, a hangulata teljesen más, mint a dízelmozdonyé. A kirándulóknak is nagyon tetszik, fotózkodnak vele, a gyerekek fel is szoktak kéretőzni. Meg szoktuk nekik engedni, hogy megnézzék a működését, segítsenek a kazánba fát dobni. Az utasforgalmat is jelentősen növeli, ha gőzmozdonyos járatot indítunk, közel kétszer annyian utaznak olyankor.”

Zoltán felel a gőzmozdony felkészítéséért és karbantartásáért, az éves kötelező műszaki vizsgát, felülvizsgálatot pedig egy külső cég végzi. Emellett a dízelmozdonyok vezetésében is részt vesz, valamint forgalmi szolgálattevőként is dolgozik.

„A gőzmozdony külön megrendelés esetén bármikor – télen is – üzembe helyezhető. A kirándulószezonban pedig általában kéthetente közlekedik nosztalgiajárat a Lenti és Kistolmács közötti szakaszon.”

Az Erdélyből származó, Ábel névre keresztelt gőzmozdonyt 1956-ban gyártották. A járművet 1998-ban vásárolta meg a Zalaerdő Zrt., majd első felújítását követően 2002-től már Fehér Zoltán vezeti. A 24 tonnás mozdony 2018-19-ben egy nagyfelújításon esett át Debrecenben. Megújult a gőzkazán, a gépezet, a karosszéria és a működőtőberendezések, valamint új festést is kapott. A 2002-es pályaszámú, 490,2 sorozatú mozdony átlagos sebessége 20 km/óra. Ábel egy úgynevezett síktűzszekrényes kazánnal ellátott, 120 lóerős gőzmozdony.

„Fűthető fával és szénrel is, mi azonban csak tűzifát használunk hozzá. A mozdony felfűtéséhez körülbelül négy óra szükséges, azaz a tartályában tárolt víz ennyi idő alatt válik gőzzé.”

A gőzmozdony személyzete két főből áll: a mozdonyvezető mellett egy fűtő is állandóan a gépen tartózkodik. A mozdony működés közben folyamatos felügyeletet igényel, a tűztérbe kézzel adagolják a fűtőanyagot, és az út végén is mellette kell maradni addig, amíg a tűztér ki nem hűl. A két feladatkör szoros együttműködést igényel: a fűtő feladata a tűz folyamatos táplálása, a kazán megfelelő nyomásának biztosítása, valamint a vízszint és a tüzelés állapotának ellenőrzése. A mozdonyvezető eközben a jármű irányításáért, a sebesség szabályozásáért és a pályaviszonyok figyeléséért felel. A szolgálat befejezése után Zoltán ellenőrzi a főbb szerkezeti elemeket, elvégzi a szükséges tisztítási és karbantartási feladatokat, valamint gondoskodik arról, hogy a kazán és a tűztér biztonságosan lehűljön. Ez a folyamat időigényes, ezért a gőzmozdony kezelése a modern járműveknél jóval több személyes jelenlétet és odafigyelést igényel.

Zoltánnak két felnőtt gyermeke van, lánya a családjával Ausztriában dolgozik, fia pedig Skóciában él. Szabadidejében legszívesebben horgászik, tagja a maróci horgászegyesületnek, és gyakran látogatja a Szentpéterföldei-tavat is.

„Többnyire a feleségem is velem tart, hiszen mindketten szeretünk kint lenni a természetben. Ez egy igazi hobbi.”

Fűrné Kinsztler Anita

és Horváth Dániel a CSÁEV ikonikus gőzmozdonya, Ábel előtt

Új elnök a Zala vármegyei vadász

Az Országos Magyar Vadászkamara (OMVK) Zala Vármegyei Területi Szervezete élén 2025 végén vezetőváltás történt: dr. Nádor László eddigi elnök feladatait november 27-től – négy évre megválasztva – Kreiner Roland látja el. A vadászkamara és a Zalaerdő Zrt. évtizedek óta szoros kapcsolatot ápol egymással, közös cél a vadászati előírások betartása, a zalai vadállomány minőségének és élőhelyének védelme, az eredményes vadgazdálkodás és a vadászati hagyományok ápolása.

Győrvári Attilával, az OMVK Zala Vármegyei Területi Szervezetének titkárával, Kreiner Roland elnökkel (a Zalaerdő Zrt. vezérigazgató-helyettese, termelési igazgatója) és dr. Nádor László tiszteletbeli elnökkel (a Zalaerdő Zrt. igazgatási és személyügyi osztályának nyugalmazott osztályvezetője) a vadászkamara feladatairól, helyi célkitűzéseiről, eddigi eredményeiről beszélgettünk.

GYA: – A vadászkamara az állam által delegált kormányzati feladatokat látja el: kiállítja, érvényesíti a vadászjegyeket az arra jogosultak számára, a külföldi vadászvendégek számára kiadja a vadászati engedélyeket, továbbá megszervezi és lebonyolítja a vadászvizsgákat, a hagyományos vadászati módok kiegészítő vizsgáit, valamint a vadászkutyák vadászati alkalmassági vizsgáit. Ezenfelül közreműködik a vad védelmének, a vadgazdálkodás, valamint a vadászati jog gyakorlását érintő jogszabályok megalkotásában.

Attila, aki egyben a Vadászszövetség megyei fővadásza is, elmondta, hogy a vadgazdálkodók érdekképviselését a Vadászszövetség látja el. Mennyire szoros a szakmai kapcsolat a vadászkamarával?

GYA: – Zalaiban a Vadászszövetséggel szoros együttműködésben, „szimbiózisban” dolgozunk. Ez alatt azt kell érteni, hogy a két szervezet közös elnökségi üléseket tart, és véleményezési joguk van egymás döntéshozási folyamataiba. A Vadászszövetség abban is közreműködik, hogy a vármegyében a vadgazdálkodásban érintett szereplők a döntéshozatalban közösen vegyenek részt, és az így meghatározott célkitűzéseket egységesen képviseljék. A Vadászszövetségben a vadászatra jogosultak mellett jelen vannak egyéb szervezetek, a vadászathoz kulturálisan kapcsolódó partnerek, a keszthelyi Vadászati Múzeum, és együttműködünk az OEE Zalaegerszegi Helyi Csoportjával, illetve az erdőszakszakra többi szereplőjével is. Szoros kapcsolatot ápolunk továbbá határon túli vadgazdálkodókkal, a különféle szakhatóságokkal, például a rendőrséggel, a vadászati felügyelettel és a hatósági állatorvosokkal, illetve a médiával is.

Dr. Nádor László az OMVK területi szerveinek megalakulása óta, 1997-től látta el az elnöki pozíciót Zalaiban. A vadászkamara kialakításában a Zalaerdő Zrt. akkori vezetősége aktívan részt vett: Feiszt Ottó egykori vezérigazgatót az OMVK alelnökévé, majd négy év múlva elnökévé választották, míg dr. Nádor László, aki egyben – jelenleg is – a Zala Vármegyei Vadászszövetség titkára és akkoriban az Erdőgazdasági Dolgozók Vadásztársaságának elnöke is volt, a kamara zalai szervezetének élére került. Milyen eredményeket ért el, milyen célkitűzéseket valósított meg a helyi vadászkamara az elmúlt közel harminc évben?

Dr. NL: – Óriási jelentőséggel bír a vadászati ágazat számára, hogy a vadászkamara önálló szervezetként működik, nem a Nemzeti Agrár-gazdasági Kamara részeként, mint például az erdőgazdálkodás. A megalakulást követő

zalai vadász könyvespolcán megtalálhatók.

Dr. NL: – Sikerként értékelem azt is, hogy olyan munkatársakat tudtunk alkalmazni a vadászkamaránál, akik ennek a tevékenységnek letéteményesei. Nagy eredménynek tekintem továbbá, hogy Zalát – még a vadászterületek kialakítása során is – elkerülték a nagy vadászati konfliktusok az elmúlt harminc évben. Azt gondolom, hogy az ún. „zalai vadászbéke” elsősorban a kamarai tevékenység eredménye. Emellett kiváló kapcsolatot alakítottunk ki a vadászati hatósággal, bevontuk a felügyelőket a kamara munkájába, főként a vadászvizsgáztatásba. Nagy adományként életem meg, hogy a zalai vadászkamara elnöke lehettem 27 évig, ez az időszak életem szép és eredményekben gazdag része volt. Számtalan elménnyel, barátsággal és szakmai kapcsolattal gazdagodtam, és természetesen sok munkával is járt. Bízom benne, hogy én magam is hoz-

Győrvári Attila

Kreiner Roland

kezdeti nehézségek után a kamara hamar talpra tudott állni, kiszámítható költségvetése lett, és jelenleg sincs anyagi problémája. Kiemelkedő eredményként értékeljük, hogy a kamara a Vadászszövetséggel közösen a kétezres évek elején saját székházat tudott létrehozni Zalaegerszegen. Ezt követően – pályázati támogatás igénybevételével – megvásároltuk a szomszédos ingatlant is, ahol egy oktatási központot alakítottunk ki. Elnökségem egyik legnagyobb eredményének tartom, hogy – az országban elsőként – létrejött a megyénkben, Zalaegerszeg belvárosában egy nagyon komoly vadászati központ, amely a vadászati oktatás és az adminisztráció lebonyolítására, valamint az ifjúság nevelésére egyaránt alkalmas, tehermentes ingatlanban működik, és egy tágas parkoló is tartozik hozzá.

A tiszteletbeli elnök arra is büszke lehet, hogy két Vadászati Almanach is megjelent a vezetése idején, 2001-ben és 2021-ben. Ezek a kiadványok tartalmilag rendkívül színvonalasak: átfogó képet adnak az adott időszak zalai vadászati viszonyairól. A kötetek számos

zárulhattam ahhoz, hogy a zalai vadászat ügye előre haladjon és erősödjön.

Milyen kihívásokkal kellett szembenézni az elmúlt hónapokban a vadgazdálkodás terén?

GYA: – Az idei tél felerősítette az erdei vadkárt, amit az okozhatott, hogy a nagy hóban a szarvasok kevésbé találtak táplálékot a szántóföldeken, így az erdőfelújításokban okoztak jelentősebb rágaskárt. Igyekeztünk a gímszarvas állományát az éves vadgazdálkodási terv szerint lecsökkenteni, és bízom benne, hogy mindez hamarosan a populáció egyedszámán is érzékelhető lesz. Az afrikai sertéspestis még nem jelent meg Zalaiban, és reméljük, hogy ez még hosszú ideig így is marad.

Milyen konkrét célokat szeretne elérni a zalai vadászkamara a következő években?

GYA: – Bízunk benne, hogy legalább egy 240 CIC-pont feletti tróféájú gímibika terítékre kerül a következő szezonban, hogy Zala újra a világszínvonalú gimtróféák egyik meghatározó hazája legyen.

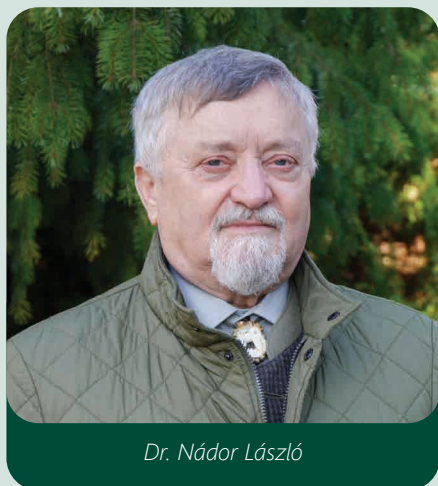
KR: – Hosszabb távon a székház energetikai

kamaránál

Az OMVK a hivatásos és a sportvadászok érdekképviselői szervezete, amely közfeladatokat lát el, valamint általános szakmai tevékenységet is folytat. Létrehozásáról az Országos Magyar Vadászkamáról szóló 1997. évi XLVI. törvény rendelkezik. Feladatait az országos szervezetén, valamint a vármegyékben működő területi szervezetein keresztül látja el. Zalaiban a kamarához 58 vadásztársaság és több mint 2800 hivatásos és sportvadász tartozik.

korszerűsítésében gondolkodunk, amelynek célja az épület fenntarthatóbb és gazdaságosabb működtetése. Szeretnénk csökkenteni az energiafelhasználást és mérsékelni a fenntartási költségeket, különös hangsúlyt fektetve a napenergia hasznosítására. Célunk továbbá, hogy a kamarai rendezvényeken a tagság részvétele és aktivitása növekedjen. Ezek a programok nemcsak szakmai szempontból hasznosak, hanem közösségépítő szerepet is betöltenek. Lehetőséget teremtenek a tapasztalatcserére, új ismeretek megszerzésére, valamint a tagok közötti kapcsolatok erősítésére.

A 2021-es vadászati világkiállítás előkészületeinek részeként a vadászkamara zalaegerszegi székháza mellett nyílt meg 2020-ban a Bűrű Zalai Vadászati Oktatási Központ. Mi volt a célja az intézmény létrehozásának? Milyen élményekhez jutnak az idelátogató gyerekek?

Dr. Nádor László

GYA: – A kamara feladatai közé tartozik – hasonlóan az erdei iskolákhoz – az ifjúság nevelése is. Az oktatási központ elsősorban azt a célt szolgálja, hogy a látogatók szemléletes módon ismerhessék meg a vadászok sokrétű tevékenységét, a vadgazdálkodást és fő vadfajainkat. A kiállítás szerves részét képezi a magyar vadfaunát bemutató interaktív tárlat. Az idelátogató gyerekek megtekinthetik a diorámát, kipróbálhatják a fából készült magasleest és kreatív foglalkozáson is részt vehetnek. A gyűjtemény létrehozásában a Zalaerdőtől és a keszthelyi Vadászati Múzeumtól is kaptunk segítséget: a vadászirodalmat bemutató könyvtárba több kollégától érkeztek felajánlott könyvek, emellett a trófeamások elkészítésében közreműködtek. Külön helyiség áll rendelkezésre a vadászati képzőművészet iránt érdeklődők számára. Az udvaron látható Péterfy László szobrász alkotása, amelyen az

életfa motívuma és a csodaszarvas jelenik meg.

Az érdeklődő gyerekek számára a foglalkozásokat Attila tartja, aki nagy lelkesedéssel és odaadással vezeti a programokat. Mit jelent és mire utal az oktatási központ nevében a „bűrű” szó?

GYA: – A „bűrű” szó vadásznnyelven kis hidat, átjárót jelent egy árok két partja között. Célunk, hogy a gyermekek természetismereti oktatása révén javítsuk a vadászat társadalmi megítélését és bemutassuk annak szerepét a fenntartható természetgazdálkodásban. Fontosnak tartjuk, hogy a fiatalok hiteles, szakmai alapokon nyugvó ismereteket szerezzenek a hazai élővilágról, az ökológiai egyensúlyról, valamint a felelős vadgazdálkodás jelentőségéről. Az országos vadászkamara évek óta nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a gyermekek megismerjék az erdők és mezők élővilágát, a vadfajok viselkedését és élőhelyigényét, továbbá azt, hogy a vadászok milyen természetvédelmi és állomány szabályozási feladatokat látnak el. Célunk nem csupán ismeretátadás, hanem a természet iránti tisztelet, felelősségérzet és a környezettudatos szemlélet kialakítása is.

A jövő generációjának szemléletformálása valóban kulcsfontosságú ahhoz, hogy a vadászat társadalmi megítélése hosszú távon pozitívabbá és megalapozottabbá váljon. Ennek érdekében több kezdeményezés is indult az OMVK részéről. Évente négyszer megjelenik az Ifjú Vadász című ismeretterjesztő kiadvány általános iskolások számára, vadászati témájú képzőművészeti pályázatokat hirdetnek meg, továbbá a zalaegerszegi Bűrűhöz hasonló oktatási központokat hoztak létre valamennyi vármegyében. A zalai vadászkamara milyen programokkal igyekszik megközelíteni a lakosságot?

KR: – A vármegyében két olyan nagyszabású, vadászathoz kapcsolódó rendezvény van, melyre civil érdeklődők is nagy számban érkeznek. Az egyik a minden év augusztus utolsó szombatján megrendezett Zala vármegyei vadászati évadnyitó ünnepség a Sohollári-völgyben. A családias hangulatú rendezvény minden korosztály számára kínál élményeket. A Zalaerdő Zrt.-vel közösen szervezett programon a hagyományos Hubertus-mise, az ünnepélyes vadászavatás és a vadászalódkról való megemlékezések mellett gasztronómiai élmények, vadfőzőverseny, vadászkutya- és solymászbemutató, íjászat és egyéb gyermekfoglalkozások is mindig helyet kapnak. Fontosnak tartjuk, hogy a program ne csupán ünnep legyen, hanem szemléletformáló esemény is, amely erősíti a természet iránti tiszteletet, a vadászat elfogadottságát és a hagyományok megbecsülését. A másik program

a zalaegerszegi Vadpörkölt- és Borfesztivál, mely egy olyan gasztronómiai rendezvény, amely szintén sok lehetőséget kínál a vadászati kultúra népszerűsítésére. Itt elsősorban résztvevőként vagyunk jelen, illetve a szakmai háttérrel képviseljük a Zalaerdő Zrt.-vel közösen. Ezenfelül már három alkalommal adtunk otthont az országos vadásznapiak is.

GYA: – Nem csak Zalaegerszeg környékén vannak vadászati témájú programjaink. Az észak-zalai Mihályfán, az Országos Agarász Egyesület székhelyén agarfuttatást szoktak rendezni, továbbá 2020 óta egy színvonalas agarász emlékszoja is megtekinthető. Időszakosan rajzpályázatokat is meghirdetünk általános iskolás diákok részére, amelyek fókuszában a zalai erdők, a vadállomány és a természetvédelem áll.

Korábban már szó esett arról, hogy a vadászati témájú programok fontos célja – a társadalom szemléletformálása mellett – az is, hogy találkozási és kapcsolatteremtési lehetőséget biztosítsanak a szakmai közösség tagjai számára. Milyen rendezvényeken van lehetőségük a tapasztalatcserére?

KR: – Jellemzően inkább a szakmabeliek számára jelentős a hagyományos szentpéterföldi trófeaszemle, melynek a Zalaerdő a házigazdája, továbbá a Zala vármegyei vadászbál, mely szintén nagy múltra tekint vissza. Idén, február végén már 31. alkalommal szervezte meg a vadászkamara Zalaegerszeget.

Dr. NL: – Szakmai versenyeket is meghirdetünk a vadászok számára. A hivatásos vadászok országos szakmai versenyének területi fordulóját a vadászkamara vármegyei szervezetei bonyolítják le. A versenyzőknek a széles körű elméleti ismereteik mellett lövészeti tudásukról is számot kell adniuk. Hasonló kezdeményezés az országosan is ismertté vált GÖCSEJ Kupa löverseny, amely az OMVK Zala Vármegyei Területi Szervezete, a Zala Vármegyei Vadászszövetség és a Zalaerdő Zrt. közösen szervezett programja a szakterületen dolgozók számára. A versenyek helyszíne rendszerint a Zalaerdő Zrt. Lenti Erdészetének pusztapáti vagy Zalaegerszegi Erdészetének sohollári lötere.

Összességében elmondható, hogy a zalai vadászkamara széles körű tevékenysége egyszerre szolgálja a társadalmi szemléletformálást, a hagyományok ápolását és a szakmai közösség megerősítését. A különböző oktatási és kulturális programok, szakmai találkozók lehetőséget biztosítanak a fiatalok és a felnőttek számára egyaránt, hogy közelebb kerüljenek a vadászathoz, és megismerjék annak értékeit.

Fűrné Kinsztler Anita

ESTERHÁZY HERCEGI HITBIZOMÁNY ERDŐGONDNOKSÁGA, SZENTPÉTERFÖLDE
VASUTÁLLOMÁS, UTOLSÓ POSTA ÉS TÁVIRDA: GUTORFÖLDE

434./1937.szám.

Szentpéterfőldé, 1937.év IX.hó 5.-én.

Válaszról kérjük ezen számra hivatkozni.

Tekintetes

Simigh Tamás hgi nagybérő urnak

Lasztonya.

Tisztelettel kérem, hogy az 1936.év nov.hó 1.-től 1937.év nov.hó 1.-ig esedékes bért, 5.32 g rossat beszolgáltatni sziveskedjék. Egyben kérem, hogy a 22.17g ross hátralékot is kérjük befizetni. Megjegyezzük, hogy ross helyett, megfelelően átszámitva, bármilyen más terményt elfogadunk.

Ezen kívül kérjük fenti időre esedékes adót 10.34 pengőt szintén befizetni és

vadászbér 1937.év VIII.hó 1.-től 1938.év VIII.hó 1.-ig 10.-pengő szintén sziveskedjék befizetni.

Megkérjük Nagybérő Urat, sziveskedjék figyelemmel kísérni a lasztonya és szentadorjáni határokat, hogy ott a nemes vad nehogy túl sokat szenvedjen. Értesítéseink szerint mind két terület paraszt kézben és teljesen megbizhatatlan kézben van. Sziveskedjék tehát segítségünkre lenni, hogy a hgi területen ne ne tehessék a lábukat, erdőőrjeinket azon munkában, hogy ezeket szabálytalanságon rajtakapják, ami előbb-utóbb bekövetkezik, -segíteni sziveskedjék, mert közös érdekünk, hogy az ilyen vadászoktól a környéket megtisztítsuk. Mivel azt is hallottuk, hogy a paraszt bérő Kanissáról urakat hívna ki vadászni, esetlegesen adott alkalmakkal sziveskedjék ezen urakat felvilágosítani a helyzetről, hogy ki itt a vadászbérő, ki az ki évi 15000.-pengő vadkárt kifizet stb, tehát nem uriemberhez méltó dolog ilyen határszálen való lesből való vadászat.

Ezen szivességüket előre is köszönve vagyunk

kiváló tisztelettel

Az Esterházy Hercegi Hitbizomány Szentpéterföldi Erdőgondnoksága 1937. szeptember 5-én levélben kereste meg tekintetes Simigh Tamás nagybérő urat Lasztonyán.

A levél kezdetben a bérleti díjak rendezéséről szól, de második részében rátér a vadászattal, azon belül is a határvillongásokkal kapcsolatos kérdésekre:

Mint olvashatjuk, a szomszédos vadászterület „paraszt kézben és teljesen megbizhatatlan kézben van”. Az ott vadászók időnként a hercegi területre is beteszik lábukat. Az ilyen cselekedet pedig „nem uriemberhez méltó dolog”!

Lesvadászat határszálen?

Ma már nem teszünk különbséget ilyen minősítésekkel vadász és vadász között, de hasonló estek előfordulnak. Velem is megtörtént, amikor számon kértem egy ismerősömön a határ széli vadászatot, hogy a következő választ kaptam: „Ha ájtjon meg-lőjjük, ha nem áthúzzuk.”

Dr. Páll Miklós
ny. ellenőrzési osztályvezető

A ZALAERDŐ ZRT. ÖKOTURISZTIKAI ÉS EGYÉB PROGRAMJAI

MÁRCIUS-ÁPRILIS

- Rügyfakasztó: erdei séták szakvezetéssel, előzetes bejelentkezés alapján óvodás, iskolás csoportoknak a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

ÁPRILIS 25.

- Szezonnyitás a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

MÁJUS 11-13.

- Madarak és fák napja
- Túravezetés a nagykanizsai „Madárerdő” tanösvényen

- Vetélkedő, játékos program iskolásoknak, előzetes bejelentkezéssel a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában (Obornak; május 11-15.) és a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskolában (Csömödér; május 8., 11., 12.)

- Túravezetés a nyíló rododendronok

között a Budafai Arborétumban, valamint a frissen zöldellő Vétymei Ósbükkösben

MÁJUS 19.

- Növények Napja: Tárlatvezetés a Bajcsai Csemetekertben előzetes bejelentkezés alapján a növények napja alkalmából

Május 30.

- Gyermeknap! Gyermeknapj járat és a Csömödéri Állami Erdei Vasút szervezésében

MÁJUS, JÚNIUS, AUGUSZTUS, SZEPTEMBER, OKTÓBER:

- Gombaismereti túrák a Zalakaros és a Lenti környéki erdőkben, a gombamegjelölés függvényében

Június 20.

- Múzeumok éjszakája: éjszakai múzeumlátogatás és erdei vasutas utazás

Június 27.

- Kisvasút nap

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo, facebook.com/groups/csaev

Madárerdő: Kálovics Norbert (+36-30/377-6502) – **Nyitnikék:** Kuczko Anita (+36-30/294-4385, kuczko.anita@zalaerdo.hu) – **Zakatoló:** Molnárné Vitális Anikó (+36-30/933-8851, vitalis.aniko@zalaerdo.hu) – **Budafa és Vétym:** Németh Gergely (+36-30/483-0195, nemeth.gergely@zalaerdo.hu) – **Erdei vasút:** Horváth Dániel (+36-30/364-8901, erdeivasut@zalaerdo.hu) – **Zalakaros:** Gál Sándor (+36-30/474-2130) – **Lenti:** Stefanich Péter (+36-30/464-4558) – **Bajcsai Csemetekert:** Józsa Tamás (+36-93/537-740, +36-30/504-1021)

A változtatás jogát fenntartjuk!

A rendezvények sajtónyilvánosak, további felhasználás céljából hang- és képfelvételek készülhetnek!